ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 19. června 2013

o státní podpoře SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha)

(oznámeno pod číslem C(2013) 3204)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/489/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a),

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]), a s ohledem na uvedené připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Komise dne 18. května 2009 obdržela stížnost od společnosti SES Astra S.A. (dále jen „Astra"). Tato stížnost se týkala údajného režimu státní podpory přijatého španělskými orgány v souvislosti s přechodem od analogového na digitální televizní vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska. Astra uváděla, že tento režim představoval neoznámenou, a tudíž protiprávní podporu, která vede k narušení hospodářské soutěže mezi platformou pozemního a satelitního vysílání.

(2) Napadený režim se opírá o zákon 10/2005 ze dne 14. června 2005 o naléhavých opatřeních na podporu digitálního pozemního vysílání, o liberalizaci kabelového vysílání a o podpoře pluralismu (Ley 10/2005, de 14 de junio de 2005, de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo) ([2]). Dalšími legislativními akty, které byly přijaty v souvislosti s přechodem na digitální pozemní vysílání, jsou mimo jiné: královské nařízení 944/2005 ze dne 29. července 2005, kterým se přijímá celostátní technický plán pro pozemní digitální vysílání (Real Decreto 944/2005 de 29 de julio, por el que se aprueba el Plan Técnico Nacional de la televisión digital terrestre, ([3]) dále jen „celostátní technický plán"); královské nařízení 945/2005 ze dne 29. července 2005, kterým se přijímá obecné nařízení o poskytování služeb digitálního pozemního vysílání (Real Decreto 945/2005, de 29 de julio, por el que se aprueba el Reglamento general de prestación del servicio de televisión digital terrestre); rozhodnutí ITC/2476/2005 ze dne 29. července 2005 o přijetí technického nařízení a o poskytování služeb digitálního pozemního vysílání (Orden ITC/2476/2005, de 29 de julio, por la que se aprueba el Reglamento técnico y de prestación del servicio de televisión digital terrestre) a královské nařízení 920/2006 ze dne 28. července 2006, kterým se přijímá obecné nařízení o poskytování služeb kabelového rozhlasového a televizního vysílání (Real Decreto 920/2006, de 28 de julio, por el que se aprueba el Reglamento general de prestación del servicio de difusión de radio y televisión por cable).

(3) Dopisem ze dne 29. září 2010 oznámila Komise Španělskému království, že se rozhodla zahájit ohledně dotyčné podpory formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), a to pro celé území Španělska s výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha, pro kterou bylo zahájeno zvláštní řízení ([4]). Rozhodnutí Komise týkající se zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení") bylo zveřejněno dne 14. prosince 2010 v *Úředním věstníku Evropské unie* ([5]). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k opatření vyjádřily.

(4) Po prodloužení lhůty odpovědělo Španělsko dopisem ze dne 30. listopadu 2011 na žádost o vyjádření uvedenou v rozhodnutí o zahájení řízení. Kromě španělské ústřední vlády předložily svá vyjádření nebo odpovědi na otázky položené prostřednictvím rozhodnutí o zahájení také orgány autonomních oblastí Asturie, Aragón, Baskicko, Kastilie a León, Kastilie-La Mancha ([6]), Extremadura, Galicie, La Rioja, Madrid a Murcie.

([1]) Úř. věst. C 337, 14.12.2010, s. 17.
([2]) http://www.boe.es/boe/dias/2005/06/15/pdfs/A20562-20567.pdf.
([3]) http://www.boe.es/boe/dias/2005/07/30/pdfs/A27006-27014.pdf.
([4]) Úř. věst. C 335, 11.12.2010, s. 8.
([5]) Viz poznámka pod čarou 1.
([6]) Kromě vyjádření předložených v této věci předložila Kastilie-La Mancha následně i komentáře k věci C 24/10.

(5) Vyjádření předložily Komisi také Radiodifusión Digital SL dopisem ze dne 11. ledna 2011, Grupo Antena 3 a UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas – sdružení komerčních provozovatelů televizního vysílání) dopisy ze dne 28. ledna 2011, Gestora La Sexta dopisem ze dne 31. ledna 2011, Abertis Telecom SA (dále jen „Abertis“) dopisem ze dne 2. února 2011 a Astra a Telecinco dopisy ze dne 4. února 2011. Prostřednictvím dopisů ze dne 19. ledna a 9. února 2011 zaslala Komise tato vyjádření španělským orgánům a poskytla jim příležitost odpovědět. Španělské orgány tak učinily prostřednictvím dopisů ze dne 22. února a 14. března 2011.

(6) V průběhu řízení se konalo několik schůzek: mezi Komisí a španělskými orgány ve dnech 11. a 12. dubna 2011, mezi Komisí a společností Astra dne 14. dubna 2011, mezi Komisí a společností Abertis dne 5. května 2011 a mezi Komisí a sdružením UTECA dne 5. července 2011. Poté, co Španělsko zaslalo z vlastního podnětu několik vysvětlujících dopisů, včetně vyjádření autonomní oblasti Baskicko ze dne 24. února 2011, byla Španělsku dopisem ze dne 14. února 2012 zaslána formální žádost o informace. Poté, co byla prodloužena lhůta pro zaslání odpovědi, odpověděly španělské orgány dopisem ze dne 16. dubna, přičemž následně svou odpověď doplnily prostřednictvím dopisů z 15., 19. a 25. června 2012. Vzhledem k tomu, že část informací stále chyběla, zaslala Komise dne 9. srpna 2012 žádost o poskytnutí dodatečných informací. Po prodloužení lhůty odpověděly španělské orgány dopisem ze dne 10. října 2012 a svou odpověď následně doplnily prostřednictvím dopisu ze dne 30. října 2012.

(7) Společnost Abertis kromě toho poskytla z vlastního podnětu dodatečné informace prostřednictvím dopisů ze dne 22. června 2011 a 25. července 2012. Společnost Astra poskytla další informace prostřednictvím dopisů z 21. července 2011, 16. května 2011, 8. září 2011 a 11. listopadu 2011; všechny uvedené písemnosti byly zaslány španělským orgánům k vyjádření.

2. **POPIS OPATŘENÍ**

2.1. SOUVISLOSTI

2.1.1. **Stěžovatel**

(8) Stěžovatel je provozovatelem platformy satelitního vysílání. Společnost SES ASTRA (dále jen „Astra“), založená v roce 1985 pod názvem Société Européenne des Satellites (SES), byla prvním soukromým provozovatelem satelitního vysílání v Evropě. Astra provozuje satelitní systém ASTRA, který nabízí širokou škálu variant vysílání a širokopásmového připojení pro zákazníky v Evropě i mimo ni. Zajišťuje vysílání rozhlasových a televizních programů přímo do milionů domácností a poskytuje připojení k internetu a síťové služby orgánům veřejné správy, velkým podnikům, malým a středním podnikům i soukromým obydlím.

(9) Astra ve své stížnosti tvrdí, že opatření, která přijala vláda a autonomní oblasti ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, porušují zásadu technologické neutrality, neboť zavádějí pozemní vysílání jakožto jediný způsob digitalizace. Astra poukazuje zvláště na případ autonomní oblasti Kantábrie. Ve výběrovém řízení na rozšíření digitálního televizního vysílání na celé území Kantábrie, které bylo vyhlášeno v lednu 2008, vybrala regionální vláda Kantábrie společnost Astra, aby prostřednictvím své platformy zajistila přenos na otevřených kanálech. V listopadu 2008 však regionální vláda tuto smlouvu vypověděla. ASTRA uvádí, že orgány vypověděly smlouvu až poté, co byly informovány o tom, že ústřední vláda zamýšlí financovat zlepšení analogové pozemní sítě. V dopise kantábrijských orgánů ze dne 7. listopadu 2008 je skutečně uvedeno, že důvodem vypovězení smlouvy byla skutečnost, že ústřední vláda mezitím přijala několik rozhodnutí, která se týkala rozšíření digitálního televizního vysílání na celé území Španělska ([7]). Případ Kantábrie by tedy dokazoval zaprvé to, že Astra byla schopna na daném trhu soutěžit, a zadruhé to, že rozhodnutí přijatá ústřední vládou tuto soutěž znemožnila.

2.1.2. **Odvětví**

(10) Případ se týká odvětví televizního vysílání, v němž působí značné množství hospodářských subjektů na různých stupních řetězce produktů v oblasti vysílacích služeb.

([7]) Astra podala proti vypovězení smlouvy žalobu k soudu prvního stupně v Santanderu (řízení č. 1728/2009), který dne 23. prosince 2011 uložil orgánům Kantábrie nahradit škodu, kterou Astra utrpěla neoprávněným vypovězením smlouvy. Podle názoru soudu nedošlo ze strany společnosti Astra k porušení smlouvy, které by odůvodnilo její vypovězení. Soud měl za to, že jedním z důvodů vypovězení smlouvy bylo rozhodnutí ústřední vlády týkající se rozvoje celostátní strategie v oblasti digitálního pozemního vysílání. Viz rozsudek soudu prvního stupně v Santanderu 000313/2011.

(11) Subjekty televizního vysílání jsou provozovatelé televizních kanálů, kteří získávají či sami vytvářejí vlastní televizní obsahy a rozdělují je mezi jednotlivé kanály. Tyto kanály jsou následně zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím různých platforem (např. satelitní platformy, digitálního pozemního vysílání, kabelové platformy nebo internetového televizního vysílání). Ve Španělsku zákonodárce rozhodl, že služby televizního vysílání představují veřejnou službu, a proto je poskytují jak subjekty televizního vysílání ve vlastnictví státu (RTVE), tak i soukromé subjekty, které působí na základě státní licence ([8]). Takzvané otevřené kanály jsou televizním divákům přístupné zdarma. Aby mohli obyvatelé tuto veřejnou službu skutečně využívat, právní předpisy zavádějí povinnost minimálního pokrytí, a to pokud jde jak o vysílání svěřené veřejným subjektům televizního vysílání, tak i o soukromé koncesionáře. Veřejné subjekty televizního vysílání jsou tedy povinny zajistit pokrytí pro nejméně 98 % obyvatel Španělska a soukromé subjekty nejméně pro 96 % obyvatel. Celostátní subjekty televizního vysílání ve Španělsku nemají k dispozici síť celostátního televizního vysílání, a proto uzavírají smlouvy s provozovateli platforem, aby mohly vysílat své obsahy a plnit své povinnosti týkající se pokrytí.

(12) Dodavatelé telekomunikačních zařízení jsou výrobci nebo zřizovatelé infrastruktur či zařízení nezbytných k vybudování jednotlivých platforem.

(13) Provozovatelé platforem (nebo provozovatelé sítí) ([9]) jsou soukromé subjekty nebo subjekty s veřejnou kontrolou, které využívají nezbytnou infrastrukturu (jinými slovy zajišťují přenos a šíření signálu) s cílem nabídnout veřejnosti kanály, které vytvořily subjekty televizního vysílání. V počátcích televizního vysílání existovala pouze platforma pro analogové pozemní vysílání. Rozvoj technologií umožnil postupné pronikání dalších platforem na trh, a sice konkrétně platformy satelitního vysílání, platformy kabelového vysílání a v poslední době také internetového televizního vysílání ([10]), které pro přenos televizního signálu využívá širokopásmového připojení.

(14) V rámci pozemního televizního vysílání je televizní signál přenášen z televizního studia do vysílacího střediska (ústředí), jehož vlastníkem bývá zpravidla provozovatel sítě, který se stará i o provoz tohoto střediska. Signál se poté přenáší a šíří z vysílacího střediska (ústředí) do středisek televizního vysílání, která řídí provozovatel sítě (např. stožáry); tento přenos může být někdy zajišťován prostřednictvím satelitního systému. Nakonec se od subjektů televizního vysílání signál přenáší do domácností. Má-li být pozemní analogová síť digitalizována, je třeba nahradit pozemní vysílače. Vzhledem k tomu, že digitální signál má však nižší dosah než analogový a pro rozvoj nových technologií je tedy nutná větší hustota sítě, v některých případech lze širší pokrytí zajistit pouze za předpokladu, že budou zřízena další vysílací střediska.

(15) V rámci satelitního televizního vysílání je signál vysílán do vysílacího střediska (ústředí), odkud je přenášen na satelit, který jej pak distribuuje do domácností. Jinou možností, pokud je studio vybaveno příslušným zařízením, je nejprve vysílat signál z televizního studia přímo na satelit. Televizní diváci musí mít k dispozici parabolickou anténu a dekodér. Aby mohlo být v rámci jednoho regionu rozšířeno pokrytí satelitním vysíláním, je zapotřebí, aby bylo zmíněné pozemní zařízení instalováno v bydlišti zákazníka. Z hlediska zeměpisného pokrytí je platforma satelitního vysílání schopna pokrýt téměř 100 % španělského území, zatímco platforma pozemního vysílání přibližně 98 %.

2.1.3. **Souvislosti**

(16) Opatření, které je předmětem tohoto řízení, musí být přezkoumáno v kontextu digitalizace televizního vysílání, kterou zajišťovaly či zajišťují platformy pozemního vysílání, satelitního vysílání a kabelového vysílání. Ve srovnání s analogovým vysíláním je digitalizované vysílání výhodnější tím, že má větší přenosovou kapacitu díky tomu, že účinněji využívá pásmo rádiových vln. Přechod k digitální technologii má význam zejména v případě pozemního televizního vysílání, které disponuje pouze omezeným spektrem kmitočtů. Naopak výhodou satelitního vysílání je využití zcela odlišného kmitočtového pásma, v němž je k dispozici dostatek kmitočtů.

(17) Přechod od analogového na digitální vysílání uvolnil velkou a kvalitní část pásma rádiových vln, což je známo jako „digitální dividenda“, která zůstane volná pro rozvoj služeb elektronické komunikace. Tato digitální dividenda, zejména pak pásmo 790-862 MHz (dále jen „pásmo 800 MHz“), může podpořit odvětví elektronických komunikací, do značné míry ovlivnit konkurenceschopnost a růst a přinést celou řadu sociálních a kulturních výhod ([11]).

([8]) Součástí koncese je také přidělení frekvence pro pozemní televizní vysílání.
([9]) Výrazy „provozovatelé platforem“ a „provozovatelé sítí“ mají v textu rozhodnutí tentýž význam.
([10]) Výraz „protokol internetového televizního vysílání“ označuje systémy, které přenášejí televizní signály a videosignály prostřednictvím elektronických komunikačních sítí s využitím internetového protokolu.
([11]) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Digitální dividenda, zdroj sociálních přínosů a hospodářského růstu“ (KOM(2009) 586) doporučilo členským státům, aby k určitému dni dohodnutému na úrovni EU přestaly využívat pásmo 800 MHz pro vysílací služby s vysokým vysílacím výkonem a plně provedly rozhodnutí EU o technické harmonizaci.

(18) „Digitální dividendu“ lze vytvořit buď přechodem od platformy pozemního vysílání na jinou platformu, nebo přechodem od analogového pozemního vysílání na vysílání digitální. Možný je i kombinovaný způsob, který sloučí různé platformy ([12]).

(19) V případě pozemního vysílání však nadále existují problémy způsobené nedostatkem kmitočtů, a to dokonce i po provedení digitalizace. Tento krajní případ lze doložit na skutečnosti, že krátce poté, co byl v dubnu 2010 uskutečněn přechod od analogového televizního vysílání na digitální, musela španělská vláda přidělit subjektům televizního vysílání, které vysílaly v pásmu 800 MHz, jiné kmitočtové pásmo. Změny kmitočtových pásem přidělených jednotlivým subjektům televizního vysílání s sebou nesly dodatečné náklady a další státní podpory, které nyní Komise přezkoumává v rámci formálního vyšetřovacího řízení ([13]).

(20) Co se týče televizního vysílání, pozemní digitální vysílání by mohlo být v budoucnu nahrazeno širokopásmovou technologií, neboť lze očekávat, že širokopásmové sítě nové generace (NGA) se stanou hlavní přenosovou technologií. Ve Španělsku však v tuto chvíli není zeměpisné pokrytí sítěmi NGA úplné.

(21) V současné době existují ve Španělsku čtyři platformy televizního vysílání: DTT – technologie digitálního pozemního vysílání (DBV-T), satelitního vysílání (DBV-S), kabelového vysílání (DVB-C) a internetového televizního vysílání. DTT představuje základní platformu pro veřejné i soukromé otevřené kanály ve Španělsku ([14]). Hlavním provozovatelem pozemní sítě je společnost Abertis, která vykonává také kontrolu nad provozovatelem satelitu Hispasat. Kromě toho existuje několik místních provozovatelů telekomunikačních sítí, kteří zajišťují přenos signálů DTT a zpravidla jsou napojeni na celostátní síť, kterou provozuje Abertis. Placené televizní kanály jsou zpravidla poskytovány prostřednictvím satelitního, kabelového nebo internetového vysílání. Hlavními provozovateli satelitů jsou Astra a Hispasat.

(22) V rámci procesu digitalizace a za účelem přechodu od analogového televizního vysílání na digitální přijalo Španělsko v období 2005–2008 několik opatření týkajících se pozemní sítě, jež jsou popsána v oddílu 2.2. Španělské orgány rozdělily území na tři různé oblasti:

i) oblast I – v níž žije převážná většina obyvatel Španělska a kde nesly náklady na přechod subjekty televizního vysílání – pro soukromé subjekty se jedná o 96 % území a pro veřejné o 98 %. Vzhledem k tomu, že náklady hradily subjekty televizního vysílání, státní podpora nebyla nutná;

ii) oblast II – jedná se o méně urbanizované a vzdálené oblasti, kde žije 2,5 % obyvatel, kteří dříve přijímali veřejné a soukromé kanály prostřednictvím pozemního analogového televizního vysílání. Přechod na digitální technologii nicméně vyžaduje zdokonalení stávajících vysílacích středisek i výstavbu nových, proto bylo nezbytné vynaložit značné investice do pozemní sítě. Soukromé subjekty televizního vysílání neměly dostatečný obchodní zájem na poskytování služeb v oblasti II a odmítly tedy nést náklady na digitalizaci. Španělské orgány proto zavedly režim soukromých podpor, který je předmětem tohoto řízení a jehož cílem bylo zlepšení stávajících vysílacích středisek a výstavba nových, aby se zajistilo, že obyvatelé, kteří až dosud přijímali veřejné a soukromé kanály prostřednictvím pozemního analogového vysílání, budou moci všechny kanály nadále přijímat prostřednictvím DTT. Tento proces bývá označován jako „rozšíření pokrytí DTT“ (tzn. rozšíření pokrytí DTT nad rámec toho, co je povinné pro komerční subjekty televizního vysílání);

iii) oblast III – v níž není z topografických důvodů možné poskytovat služby televizního vysílání prostřednictvím pozemní platformy, a proto jsou poskytovány prostřednictvím satelitu. Vysílání televizního signálu pro otevřené kanály zajišťuje v oblasti III satelit Hispasat. Skutečnost, že jsou služby televizního vysílání poskytovány prostřednictvím satelitu, zvyšuje náklady spotřebitelů, neboť ti jsou nuceni zakoupit si parabolické antény a dekodéry.

2.2. POPIS PODPORY

(23) Režim, který je předmětem tohoto řízení, se opírá o složitý systém právních ustanovení, který španělské ústřední orgány zaváděly od roku 2005. Na základě těchto ustanovení státní podporu určenou na rozvoj DTT v oblasti II

([12]) Viz např. případ Francie, státní podpora N 666/09, změna režimu podpor na digitální pozemní televizní vysílání N 111/06; případ Slovenska, státní podpora N 671/09, přechod k digitálnímu pozemnímu televiznímu vysílání na Slovensku; případ Španělska, státní podpora SA. 28685 [2011(NN)], příjem digitálního televizního vysílání v Kantábrii. Dále je třeba uvést, že ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, které jsou předmětem tohoto řízení (tzv. oblast II), není pro zajištění televizního signálu vždy použitelná platforma digitálního pozemního vysílání, a proto bylo v některých oblastech zvoleno satelitní vysílání.

([13]) Státní podpora SA.32619, režim náhrad škod způsobených uvolněním digitální dividendy (Úř. věst. C 213, 19.7.2012, s. 41).

([14]) Jedná se přibližně o 26 celostátních a 30 regionálních otevřených kanálů.

v období 2008–2009 přidělovaly autonomní oblasti a obce, jež příjemcům poskytovaly finanční prostředky z celostátního rozpočtu i z vlastních rozpočtů. Autonomní oblasti kromě toho od roku 2009 průběžně podporovaly údržbu a provozování sítí v oblasti II.

(24) Prvním právním předpisem přijatým pro účely přechodu na technologii digitálního televizního vysílání je zákon 10/2005 ze dne 14. června 2005 ([15]). Bylo v něm uvedeno, že je nezbytné podpořit přechod od analogové technologie na technologii digitálního pozemního vysílání, a vládě byla uložena povinnost přijmout opatření nezbytná pro dosažení tohoto cíle.

(25) Na základě tohoto pověření přijala rada ministrů královské nařízení 944/2005, jehož prostřednictvím schválila celostátní technický plán, podle něhož mělo být analogové televizní vysílání ukončeno do 3. dubna 2010 ([16]).

(26) Co se týče oblastí II a III, již dvanácté dodatkové ustanovení celostátního technického plánu počítalo s možností, aby místní a regionální orgány rozšířily pokrytí na 96 % až 100 % obyvatel. Celostátní technický plán v této souvislosti výslovně odkazuje na digitální pozemní televizní vysílání (DTT) a zavádí šest podmínek, za kterých mohou místní orgány toto rozšíření pokrytí provést. V podmínce e) se stanoví, že místní zařízení musí být v souladu s technickým plánem digitálního pozemního televizního vysílání.

(27) Poté rada ministrů dne 7. září 2007 schválila celostátní plán přechodu na digitální pozemní televizní vysílání (dále jen „plán přechodu") ([17]), kterým se prováděl celostátní technický plán. Podle plánu přechodu bylo území Španělska rozděleno na devadesát technických projektů přechodu ([18]) a pro každý z těchto projektů bylo stanoveno nejzazší datum ukončení analogového vysílání.

(28) Dne 29. února 2008 přijalo Ministerstvo průmyslu, cestovního ruchu a obchodu (dále jen „ministerstvo") rozhodnutí, které mělo zajistit zlepšení telekomunikačních infrastruktur a zavést kritéria a způsoby rozdělení finančních prostředků, které byly určeny na opatření zaměřená na rozvoj informační společnosti v rámci plánu Avanza z roku 2008 ([19]). Tímto rozhodnutím byl schválen rozpočet ve výši 558 milionů EUR, který byl zčásti určen na rozvoj širokopásmového připojení a zčásti na digitalizaci televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, jichž se netýkaly povinnosti, které zákon ukládal komerčním subjektům televizního vysílání ([20]). V těchto oblastech byla digitalizace zpravidla označována jako „rozšíření pokrytí" a pro účely jejího provedení bylo později podepsáno několik dodatků k platným rámcovým smlouvám ([21]) mezi ministerstvem a autonomními oblastmi, a to v období od července do listopadu 2008 („dodatky k rámcovým smlouvám z roku 2006" zveřejněné ve španělském Úředním věstníku zvlášť pro každou autonomní oblast). Ze znění většiny těchto smluv vyplývá, že jedinou technologií, která má být financována, je technologie digitálního pozemního vysílání. Na základě těchto smluv převedlo ministerstvo finanční zdroje na autonomní oblasti, které se zavázaly, že veškeré ostatní náklady na toto opatření pokryjí z vlastních rozpočtů. Uvedené dodatky rovněž ukládaly místním orgánům povinnost plnit ustanovení dvanáctého dodatkového ustanovení celostátního technického plánu.

(29) V téže době, a sice dne 17. října 2008, udělila rada ministrů povolení k přidělení dalších 8,72 milionu EUR pro účely rozšíření a dokončení pokrytí DTT v rámci projektů přechodu, které měly být dokončeny během první poloviny roku 2009, tedy v první fázi uskutečnění plánu přechodu. K přidělení finančních prostředků došlo na základě podepsání devíti rámcových smluv mezi ministerstvem a autonomními oblastmi v prosinci 2008 („rámcové smlouvy z roku 2008""). Tyto smlouvy se týkají výše uvedených finančních prostředků ve výši 8,72 milionu EUR a byly nazvány *Rámcové smlouvy o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, cestovního ruchu a obchodu a autonomními oblastmi […] za účelem provádění celostátního plánu přechodu k DTT (Convenios marco de colaboración entre el MITyC y las Comunidades Autónomas de […] para el desarrollo del Plan Nacional de Transición a la TDT)*. Obsahují seznam činností, které budou orgány ústřední a regionální správy financovat, aby zajistily takové pokrytí digitálním televizním vysíláním, jaké odpovídá stávajícímu analogovému pokrytí. Tyto činnosti souvisí s rozvojem digitálního pozemního televizního vysílání.

([15]) Viz poznámka pod čarou 3.
([16]) Bylo stanoveno, že soukromé subjekty televizního vysílání jsou povinny zajistit do uvedeného data pokrytí pro 96 % obyvatel v příslušných oblastech pokrytí, zatímco veřejné subjekty televizního vysílání měly v příslušných oblastech pokrytí zajistit pokrytí pro 98 % obyvatel. V oblasti I byli provozovatelé televizního vysílání povinni zajistit výše uvedené procentní podíly pokrytí prostřednictvím digitálního pozemního vysílání a nést přitom náklady na digitalizaci. Státní podpora tudíž nebyla nutná.
([17]) http://www.televisiondigital.es/Documents/PlanNacionalTransicionTDT.pdf.
([18]) Klasifikovány následně ve fázích I, II a III.
([19]) http://www.boe.es/boe/dias/2008/03/06/pdfs/A13832-13834.pdf.
([20]) Orgány regionální správy byly pověřeny přijetím rozhodnutí pro účely rozdělení finančních prostředků na rozvoj širokopásmového připojení a digitalizace televizního vysílání v oblasti II.
([21]) Rámcové smlouvy mezi ministerstvem a autonomními oblastmi byly podepsány v rámci plánu Avanza.

(30) Dne 29. května 2009 schválila rada ministrů kritéria pro rozdělení 52 milionů EUR určených k financování opatření přechodu na DTT, z nichž mělo být financováno rozšíření pokrytí v rámci projektů prováděných ve fázích II a III plánu přechodu ([22]). Podle rozhodnutí rady ministrů byla zavedena přímá vazba na plán přechodu, neboť bylo uvedeno, že „aby bylo dosaženo cíle vymezeného celostátním plánem přechodu na DTT, a sice toho, aby pokrytí službami DTT odpovídalo stávajícímu pokrytí službami pozemního televizního vysílání prostřednictvím analogové technologie, je nutná veřejná finanční spolupráce“ a že „tato spolupráce bude zajištěna způsobem vymezeným v celostátním plánu přechodu na digitální pozemní vysílání“.

(31) V období od října do prosince 2009 byly ve španělském Úředním věstníku zveřejněny dodatky k rámcovým smlouvám (uvedeným v bodě 29), které se týkaly i financování rozšíření pokrytí ve fázích II a III plánu přechodu. V těchto dodatcích se vymezuje význam pojmu „opatření k rozšíření pokrytí“, přičemž se výslovně odkazuje pouze na technologie pozemního vysílání (přestože ostatní technologie nejsou formálně vyloučeny) ([23]).

(32) Po zveřejnění rámcových smluv z roku 2008 a předchozích dodatků ([24]) přistoupily vlády autonomních oblastí k dokončení rozšíření. Za tímto účelem buď samy uspořádaly veřejná výběrová řízení, nebo pověřily jejich organizací soukromé podniky. Na schvalování dotací se zčásti podílelo ministerstvo, a proto byly financovány ze státního rozpočtu nebo částečně přímo samotnými autonomními oblastmi. Tyto oblasti pověřovaly v některých případech zajištěním rozšíření také obce.

(33) Z obecného hlediska byly v celé zemi uspořádány dva druhy výběrových řízení. Zaprvé proběhla výběrová řízení týkající se rozšíření pokrytí, u nichž bylo pravidlem, že podnik, jemuž byla zadána zakázka, byl pověřen úkolem zajistit (a často i vybudovat) funkční síť DTT. Za tímto účelem bylo nutné uskutečnit práce, mezi něž patří navržení a provozování sítě, přenos signálu, zavedení sítě a dodání nezbytného zařízení. Ostatní výběrová řízení se týkala dodání telekomunikačních zařízení a konala se v souvislosti s již existujícími sítěmi. Očekávalo se, že podnik, jemuž byla zadána zakázka, zlepší tyto sítě zajištěním nezbytného zařízení, tedy konkrétně dodáním a instalací tohoto zařízení a jeho uvedením do provozu.

(34) Orgány, které vyhlašovaly tato výběrová řízení, ve většině případů odkazovaly na technologie pozemního vysílání a DTT, a to buď explicitně, tedy určením předmětu výběrového řízení ([25]), nebo implicitně, tedy popisem technických specifikací nebo popisem zařízení, které má být financováno ([26]). V několika málo případech, v nichž je výslovně zmíněna technologie satelitního vysílání, odkazovaly na parabolické antény pro příjem satelitního signálu u pozemních vysílačů ([27]) nebo na zařízení, která umožňují přístup k digitálnímu televiznímu vysílání v oblasti III ([28]). Jen velmi málo výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí je z hlediska technologií neutrální a nevylučuje jiné technologie než DTT ([29]).

(35) V období let 2008–2009 se do rozšíření pokrytí na oblast II investovalo téměř 163 milionů EUR ze státního rozpočtu (částečně se jednalo o úvěry za zvýhodněných podmínek, jež poskytlo autonomním oblastem ministerstvo ([30])) a 60 milionů EUR z rozpočtů 16 autonomních oblastí, jimiž se toto řízení zabývá. Rozšíření financovaly částkou přibližně 3,5 milionu EUR také obce.

(36) Poté, co bylo pokrytí DTT rozšířeno na oblast II, vyhlašovaly některé autonomní oblasti od roku 2009 jako další krok další výběrová řízení nebo bez výběrového řízení uzavíraly příslušné smlouvy pro účely provozování a údržby zařízení, která byla digitalizována a uváděna do provozu během fáze rozšíření. Na rozdíl od podpor určených na přechod jsou tato posledně jmenovaná opatření nadále podporována. Vzhledem k tomu, že uvedené smlouvy se týkají provozování a údržby sítě pozemního vysílání zavedené v oblasti II, rovněž nejsou z hlediska technologií neutrální. Celková výše finančních prostředků, které byly prostřednictvím výběrových řízení přiděleny na provozování a údržbu (trvající podpory) v období let 2009–2011, činila nejméně 32,7 milionu EUR.

([22]) http://www.boe.es/boe/dias/2009/07/02/pdfs/BOE-A-2009-10972.pdf.
([23]) Viz například dodatek pro Andalusii: http://www.boe.es/boe/dias/2009/10/28/pdfs/BOE-A-2009-17108.pdf.
([24]) V souvislosti s rozšířením pokrytí bylo mezi orgány uzavřeno celkem více než 600 smluv – rámcových smluv, dodatků atd.
([25]) Např. Extremadura, Asturie, Kanárské ostrovy, Katalánsko, Madrid.
([26]) Např. Aragón.
([27]) Jako v případě autonomních oblastí Aragón nebo Asturie.
([28]) Extremadura.
([29]) Z 516 výběrových řízení vyhlášených ve všech regionech s výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha přezkoumala Komise vzorek čítající 82 výběrových řízení, a to jak v souvislosti s rozšířením pokrytí (17), tak s dodávkami (65). Z tohoto vzorku bylo pouze 9 výběrových řízení považováno za technologicky neutrální: 3 výběrová řízení na rozšíření pokrytí (Kastilie a León) a 6 výběrových řízení na dodávky (5 na Kanárských ostrovech a jedno v Kantábrii).
([30]) S výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha.

2.3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(37) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise především uvedla, že popsané opatření zřejmě odpovídá všem kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1, a proto by mohlo být považováno za státní podporu.

(38) S ohledem na to, že trh v oblasti vysílání je rozdělen na několik úrovní, jsou v rozhodnutí o zahájení řízení uvedeny tři kategorie příjemců státních podpor: i) provozovatelé sítí, ii) dodavatelé telekomunikačních zařízení, kteří se účastní výběrových řízení na dodávky zařízení nezbytných pro rozšíření pokrytí, a iii) subjekty zajišťující vysílání televizních kanálů.

(39) Komise dospěla k předběžnému závěru, že vzhledem k tomu, že sloužil k financování nákladů na rozšíření platformy DTT, mohl tento režim způsobit potenciální či skutečné narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli telekomunikačních zařízení využívajícími různé technologie a mezi platformami pro pozemní a satelitní vysílání.

(40) V předběžném posouzení Komise dospěla k závěru, že dané opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a nenašla žádný důvod, proč by mělo být slučitelné s vnitřním trhem, neboť se nedomnívala, že by se na něj mohla vztahovat některá z výjimek.

(41) Další konkrétní podrobnosti jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, které je třeba považovat za nedílnou součást tohoto rozhodnutí.

3. VYJÁDŘENÍ ŠPANĚLSKÝCH ORGÁNŮ

3.1. OBECNÁ HLEDISKA

(42) Španělsko a autonomní oblasti předložily na obhajobu proti skutečnostem uvedeným v rozhodnutí o zahájení řízení několik argumentů ([31]). Tyto argumenty lze z obecného pohledu rozdělit na dvě skupiny. Zaprvé španělské orgány uvedly, že nešlo o státní podporu, jelikož vzhledem k tomu, že se jedná o službu obecného hospodářského zájmu, nemůže být toto opatření považováno za podporu, protože spadá do rámce závazku veřejné služby televizního vysílání a kromě toho nepřináší žádné výhody. Zadruhé, i kdyby se jednalo o státní podporu, byla by slučitelná s ustanoveními čl. 106 odst. 2 nebo čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, neboť a) síť analogového vysílání již existovala a z hlediska efektivnosti by bylo pouhé zlepšení stávající infrastruktury levnější než přechod na novou platformu; b) závazné požadavky týkající se kvality splňuje pouze technologie DTT; a c) nabídky byly z hlediska technologií neutrální a výběrového řízení se mohli zúčastnit i provozovatelé jiných platforem. Tyto argumenty jsou shrnuty níže.

3.2. NEEXISTENCE PODPORY

3.2.1. **Služba obecného hospodářského zájmu (SOHZ)**

(43) Co se týče provozovatelů sítí, španělské orgány mají za to, že poskytují službu obecného hospodářského zájmu ve smyslu rozsudku Altmark ([32]). Nicméně s ohledem na skutečnost, že odpovědnost za opatření přijímaná za účelem rozšíření pokrytí nesou autonomní oblasti, musí být použitelnost rozsudku Altmark přezkoumána pro každý případ zvlášť, přičemž autonomní oblasti musí prokázat, že splnily podmínky, které z tohoto rozsudku vyplývají. Nejpodrobnější argumentaci předložilo Baskicko, v němž provedl digitalizaci veřejný podnik, Itelazpi S. A. (dále jen „Itelazpi“).

3.2.2. **Neexistence zvýhodnění**

(44) Co se týče dodavatelů telekomunikačních zařízení, skutečnost, že tito dodavatelé vyhráli ve výběrových řízeních na dodávky zařízení, vylučuje podle názoru španělských orgánů, že by došlo k selektivnímu zvýhodnění.

([31]) Argumenty státních orgánů a orgánů jednotlivých autonomních oblastí byly předloženy společně jakožto postoj Španělska (nebo španělských orgánů), s výjimkou oblasti Baskicko, která požádala, aby byly uplatněny právní předpisy týkající se vyrovnávacích plateb za závazek veřejné služby.

([32]) Rozsudek ze dne 24. července 2003 ve věci C-280/00, Altmark Trans GMBH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GMBH, Recueil 2003, s. 1-7747.

(45) Co se týče provozovatelů sítí, ačkoliv je Abertis hlavním provozovatelem v oblasti I a vlastní 29 % středisek v oblasti II, na něž se zaměřila opatření týkající se zlepšení, není provozovatelem sítě v oblasti II. Společnost Abertis tedy nebyla daným opatřením nijak zvýhodněna jako provozovatel sítě.

(46) Namísto ní síť provozují někteří regionální provozovatelé nebo autonomní oblasti či obce, které si pouze pronajímají prostory a zařízení, jež vlastní Abertis. Autonomní oblasti a obce nesoutěží s ostatními provozovateli sítě, a nemají tudíž žádnou konkurenční výhodu. Nezískávají ostatně ani žádné příjmy, neboť subjekty televizního vysílání neplatí za poskytování přenosových služeb v oblasti II.

(47) Pokud jde o subjekty vysílání DTT, španělské orgány tvrdí, že zkoumaná opatření nemají na subjekty vysílání téměř žádný dopad. Daná opatření nezvýšila sledovanost, kterou subjekty televizního vysílání zaznamenávaly v době, kdy byly programy přenášeny prostřednictvím analogového vysílání, neboť 2,5 % obyvatelstva, jemuž bylo rozšířené pokrytí určeno, již přijímala analogové pozemní televizní vysílání. Daná opatření proto nemají dopad na finanční situaci těchto podniků.

3.3. SLUČITELNOST PODLE ČL. 106 ODST. 2 A ČL. 107 ODST. 3 PÍSM. c)

(48) Orgány Baskicka tvrdí, že státní podpora, která byla poskytnuta společnosti Itelazpi, je slučitelná s vnitřním trhem podle článku 106 SFEU. V tomto ohledu se domnívají, že dané opatření splňuje veškeré podmínky, které jsou stanoveny v rozhodnutí ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (dále jen „rozhodnutí o čl. 86 odst. 2“). ([33])

(49) Pro případ, že by Komise rozhodla, že opatření přijatá španělskými orgány v souvislosti s rozvojem digitálního pozemního vysílání v oblasti II představují státní podporu a nejsou slučitelná s vnitřním trhem podle článku 106 SFEU, Španělsko tvrdí, že jsou s vnitřním trhem bezpochyby slučitelná, neboť jejich účelem je úspěšně splnit cíl v zájmu společenství (přechod na digitální vysílání), a proto se na ně vztahuje výjimka stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

3.3.1. **Argumenty týkající se efektivnosti**

(50) Španělské orgány mají za to, že celostátní technický plán ani plán přechodu nelze na celostátní úrovni považovat za plány rozšíření pokrytí, neboť se týkají pouze přechodu v oblasti I. Tyto plány samy o sobě nijak neomezují výběr technologií, které jsou dostupné pro účely rozšíření pokrytí. Naproti tomu rámcové smlouvy mají jinou právní sílu než plány a opírají se o dohody uzavřené mezi státními a regionálními orgány. Španělské orgány se dále domnívají, že tyto smlouvy nevylučují použití technologií využívajících satelitní vysílání ani jiných technologií. V každém případě platí, že rozšíření pokrytí i výběr příslušné technologie provedly autonomní oblasti, zpravidla prostřednictvím výběrových řízení. Jedno z těchto výběrových řízení, konané v autonomní oblasti Kastilie a León, bylo z hlediska technologií neutrální, a pouhá skutečnost, že se toto výběrové řízení konalo, svědčí o tom, že státní orgány neuložily autonomním oblastem povinnost využívat technologii pozemního vysílání.

(51) Přestože v některých výběrových řízeních, konaných v jiných oblastech, se odkazuje na určité technické prvky technologie pozemního vysílání, tuto skutečnost lze vysvětlit tím, že pro pozemní televizní vysílání jsou zapotřebí určité prvky, které satelitní vysílání nemá a jež musely být zařazeny, aby nebyla z výběrových řízení vyloučena řešení spočívající v pozemních technologiích.

(52) Španělské orgány rovněž odkazují na studii, která zkoumala, do jaké míry lze udržitelným způsobem zajistit poskytování univerzální služby DTT prostřednictvím různých technologií (DTT a satelit), kterou provedlo ministerstvo v červenci 2007, tedy dříve, než bylo navrženo poskytnutí finančních prostředků na rozšíření pokrytí DTT. Orgány sice připouštějí, že tato studie je pouhým interním dokumentem, který nebyl následně brán v potaz, zdůrazňují však, že zohlednila realistické náklady na využívání přenosu prostřednictvím DTT nebo přenosu prostřednictvím satelitu. Z uvedené studie byl vyvozen závěr, že nelze předem určit, která z technologií je pro rozšíření pokrytí televizním signálem účinnější či levnější. Namísto toho je vhodnější volit technologie pro každý region zvlášť, nejlépe na základě studií provedených v jednotlivých autonomních oblastech s přihlédnutím k analýze takových faktorů, jakými jsou topografie, zeměpisné rozmístění obyvatel a stav existujících infrastruktur.

([33]) Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67) a Rámec společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4) (dále jen „rámec“).

3.3.2. **Kvalitativní požadavky**

(53) Byly předloženy dva argumenty týkající se kvality. Zaprvé, v uvedené oblasti nejsou zatím k dispozici otevřené kanály zajišťované prostřednictvím satelitního vysílání. Pokud by tedy byl uskutečněn přechod na platformu satelitního vysílání, zákazníci by za tuto službu museli platit.

(54) Zadruhé, kromě celostátních kanálů musí být vysílány také regionální kanály. Technologie DTT umožňuje, aby každá zeměpisná oblast přijímala kanály, které jsou určeny přímo pro ni. Na regionální a místní kanály bylo pro pozemní televizní vysílání po celém Španělsku přiděleno celkem 1 380 kmitočtů, aniž bylo nutné provést technická omezení a aniž byla rozšířena oblast vysílání jednotlivých kanálů. Španělské orgány se domnívají, že sítě satelitního vysílání by takovouto situaci neumožnily, neboť neposkytují možnost zeměpisného omezení, takže ke svému fungování potřebují složitý systém podmíněného přístupu. Náklady na satelitní vysílání by se tak ještě zvýšily a vysílací subjekty by nechtěly zpřístupňovat své kanály, aniž by si byly jisty tím, že je omezení možné.

3.3.3. **Technologická neutralita**

(55) Španělské orgány mají za to, že dvoustranné smlouvy mezi státními a regionálními orgány nestanovily povinné zavedení určité technologie digitalizace, nýbrž pouze přenesly odpovědnost na autonomní oblasti, a to v souladu s náklady na digitalizaci vypočtenými na základě té technologie, která byla považována za účinnou referenční technologii, tj. DTT. V tomto ohledu se španělské orgány domnívají, že by měla být brána v úvahu skutečnost, že v okamžiku rozšíření pokrývalo pozemní televizní vysílání 98,5 % španělských domácností.

(56) Pokud jde o výběrové řízení v Kantábrii, na něž odkazuje rozhodnutí o zahájení řízení, španělské orgány zdůrazňují, že toto výběrové řízení, v němž vyhrála Astra, se týkalo jak oblasti II, tak oblasti III, což znamená, že bylo zaměřeno na poskytování univerzální služby digitálního televizního vysílání v Kantábrii. Tato skutečnost by měla mít pro posuzování případu dvojí význam.

(57) Prvním z důvodů, proč se kantábrijský projekt nezdařil, byla skutečnost, že poté, co byla zakázka zadána společnosti Astra, upozornily některé z hlavních subjektů televizního vysílání společnost Astra a vládu Kantábrie, že neumožní šíření svých obsahů prostřednictvím satelitu. Cíl plánu se tudíž stal nesplnitelným. Zadruhé, hlavním důvodem vypovězení smlouvy bylo rozhodnutí španělské ústřední vlády zajistit pokrytí satelitním vysíláním pro celou oblast III v rámci Španělska, a nebylo jím rozhodnutí o poskytnutí finančních prostředků ze zdrojů španělské vlády pro rozšíření pokrytí v oblasti II. Smlouva byla ostatně vypovězena v listopadu 2008, neboť v tomto okamžiku již bylo zjevné, že Astra nebude schopna splnit své závazky. Zejména se jednalo o to, že Astra neuskutečnila včas nezbytné práce a nezískala od subjektů televizního vysílání povolení k šíření jejich otevřených kanálů.

(58) V kontextu tohoto rozhodnutí je projekt Kantábrie relevantní pouze v tom ohledu, že platformu satelitního vysílání lze považovat za rovnocennou alternativu platformy pozemního vysílání. Výše uvedené argumenty nemají v této souvislosti význam. V okamžiku, kdy se španělské orgány rozhodly zavést v oblasti III platformu satelitního vysílání, přijaly celostátní plán a zavedly zvláštní právní úpravu, jejímž prostřednictvím uložily subjektům televizního vysílání povinnost postupovat ve vzájemné součinnosti a zvolit společného provozovatele platformy satelitního vysílání. Obdobný mechanismus by mohl být použit i pro oblast II. Důvody, které byly uvedeny pro vypovězení smlouvy, nezpochybňují, že by technologie satelitního vysílání mohla být vhodnou platformou pro vysílání televizních signálů v oblasti II. Vnitrostátní španělský soud ostatně tyto důvody zamítl.

3.3.4. **Neexistence narušení hospodářské soutěže**

(59) V souvislosti s hospodářskou soutěží mezi provozovateli sítí vyjádřilo Španělsko názor, že pozemní televizní vysílání a televizní vysílání prostřednictvím satelitu představují dva zcela samostatné trhy, takže opatření, která jsou předmětem tohoto řízení, nenarušila hospodářskou soutěž na dotčených trzích. Španělsko tvrdí, že zkoumaná opatření nemají žádný dopad na vnitřní trh Unie, neboť jsou určena obyvatelům omezené zeměpisné oblasti. Vzhledem k tomu, že jde o místní služby, je málo pravděpodobné, že dané opatření bude mít dopad na obchod mezi členskými státy.

3.4. POUŽITÍ PRAVIDLA *DE MINIMIS*

(60) Dále španělské orgány uvedly, že na značnou část finančních prostředků se bezesporu uplatní pravidlo *de minimis*, které bylo zavedeno nařízením Komise (ES) č. 1998/2006 ([34])o podpoře *de minimis*. Každá autonomní oblast či obec získala telekomunikační zařízení nezávisle, a proto je v tomto kontextu nutné brát v úvahu ustanovení *de minimis*. Vzhledem k tomu, že v těchto případech je výše vyplacených částek přesně známa, což platí i o získaném majetku a službách, byla podpora dostatečně transparentní na to, aby se uplatnily prahové hodnoty *de minimis*.

3.5. TRVAJÍCÍ STÁTNÍ PODPORA

(61) Co se týče provozování a údržby vysílacích středisek, španělské státní orgány mají za to, že nemají být zahrnuty do prací, jejichž účelem je rozšíření pokrytí, které je zčásti financováno z prostředků ministerstva. Ministerstvo nemá pravomoc požadovat od obcí či od autonomních oblastí, aby pokračovaly v provozování a údržbě déle než po dobu, která byla uvedena v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí. Nelze proto vyloučit, že se provozování a údržba některých středisek přeruší v důsledku škrtů v rozpočtech obcí. Podle předběžného odhadu státních orgánů by roční náklady na provozování a údržbu měly dosahovat 10 % původních investic. Během řízení poskytly některé autonomní oblasti podrobnější údaje o finančních prostředcích určených na provozování a údržbu sítě DTT v oblasti II.

4. **VYJÁDŘENÍ TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

4.1. ASTRA

4.1.1. **Obecné připomínky**

(62) Astra znovu potvrdila své předchozí stanovisko, podle něhož opatření, jejichž cílem bylo uskutečnění přechodu na digitální pozemní vysílání, představovala koordinovaný plán vypracovaný španělskou ústřední vládou a provedený orgány regionální správy. Astra se nicméně domnívá, že i za předpokladu, že by státní podpora určená na rozšíření pokrytí byla navržena, organizována a provedena na regionální úrovni, jednalo by se o podporu protiprávní a neslučitelnou.

(63) V souvislosti s výběrovým řízením konaným v Kantábrii Astra na rozdíl od španělských orgánů trvá na tom, že bylo povinností kantábrijských orgánů získat od subjektů televizního vysílání povolení k tomu, aby jejich kanály mohly být zpřístupněny prostřednictvím platformy satelitního vysílání. Přestože subjekty televizního vysílání zaslaly dopisy v březnu 2008, orgány Kantábrie navrhly ostatním autonomním oblastem alternativu, pro niž se rozhodly, v červenci 2008.

4.1.2. **Existence státní podpory**

(64) Co se týče zvýhodnění provozovatelů sítě, zejména pak společnosti Abertis, Astra tvrdí, že této společnosti bylo, jakožto dodavateli telekomunikačních zařízení, zadáno přibližně […] (*) zakázek na digitalizaci pozemních středisek nacházejících se v oblastech, jichž se týkalo rozšíření pokrytí. Vzhledem k tomu, že Abertis je provozovatelem platformy, mohla díky digitalizaci sítě zlepšit svou obchodní nabídku pro subjekty televizního vysílání, neboť síť DTT může nyní bez dalších nákladů pokrýt téměř 100 % obyvatel, zatímco kdyby nebylo napadené opatření přijato, digitalizace pozemní sítě by pokryla přibližně 96–98 % obyvatel. Společnost Abertis měla být dále zvýhodněna tím, že společnosti Astra, která je jejím hlavním konkurentem jakožto provozovatel jiné platformy, nebylo umožněno zaujmout strategické postavení na španělském trhu tím, že by vstoupila do oblasti II.

(65) Podle názoru společnosti Astra získala Abertis v důsledku přijatých opatření i další výhody. Zaprvé, značný počet pozemních středisek, které Abertis vlastnila i sama skutečně provozovala, těžil z finančních prostředků, které poskytly španělské orgány v rámci zkoumaných opatření. Tak tomu bylo zvláště v případě středisek nacházejících se v oblasti, v níž je RTVE (veřejný subjekt televizního vysílání) povinen poskytovat svůj signál, avšak tatáž

([34]) Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

(*) Důvěrné údaje jsou v textu rozhodnutí označeny symbolem […].

povinnost neplatí pro soukromé subjekty televizního vysílání (přibližně 2,5 % obyvatelstva). Zadruhé Astra tvrdí, že Abertis nepřímo využila státní podporu i na vedlejších trzích, například na trhu přenosu. Dále stěžovatel uvádí, že zkoumané opatření způsobilo narušení hospodářské soutěže v oblasti III ([35]).

(66) Astra je toho názoru, že platformy satelitního a pozemního vysílání působí v rámci téhož trhu. V rámci hospodářské soutěže mezi platformami se nerozlišuje mezi placeným a otevřeným televizním vysíláním. Platformy pozemního a satelitního vysílání mezi sebou již nyní soutěží v oblasti přenosu placeného televizního vysílání, neboť již existují nejméně dva placené kanály, které svůj signál poskytují prostřednictvím platformy DTT, a jeden z nich je zprostředkován pouze touto technologií. Astra navíc tvrdí, že všechny autorizované subjekty televizního vysílání již požádaly vládu o udělení licence, aby své obsahy mohly vysílat na placených kanálech.

(67) Astra má za to, že zkoumaná opatření nebyla přiměřená, a uvádí, že za účelem přechodu na DTT bylo nutné provést značné úpravy obytných budov a investovat do rozvodů. Na podporu svého argumentu, podle něhož by rozšíření pokrytí provedené prostřednictvím satelitu nemuselo být dražší, než pokud by bylo provedeno s využitím platformy pozemního vysílání, Astra dále odkázala na svou interní nákladovou studii provedenou v listopadu 2008, kterou předložila společně se stížností. Tato studie obsahovala srovnání nákladů na rozšíření pokrytí oběma technologiemi, tedy pozemní a satelitní. Hypotézy, které jsou uvedeny ve studii, se v mnoha hlediscích liší od hypotéz, které zohlednily španělské orgány a Abertis, mimo jiné pokud jde o náklady na parabolické antény a o nutné pořizování externích dekodérů pro příjem digitálního pozemního televizního vysílání. Ze závěrů studie vyplývá, že rozšíření pokrytí provedené s využitím satelitního vysílání nemuselo být nutně dražší než s využitím technologie pozemního vysílání. Astra rovněž předložila další dokumenty, jimiž měla v úmyslu prokázat, že náklady na instalaci a provoz se u obou technologií v zásadě neliší.

(68) Astra dále tvrdí, že nutnost zaručit subjektům televizního vysílání prostřednictvím satelitu podmíněný přístup nepředstavuje překážku vysílání otevřených kanálů. Systémy podmíněného přístupu existují na celém světě a jejich uplatňování není spojeno s žádnými většími potížemi ([36]). Ostatně i způsob řešení podmíněného přístupu, který byl navržen v Kantábrii, byl orgány této oblasti přijat a ty měly možnost rozhodnout, kterým uživatelům bude služba aktivována. Územní vymezení poskytování této služby bylo tedy kontrolováno vládou Kantábrie. V tomto ohledu nebylo nutné provádět žádné zvláštní úpravy.

(69) Pokud jde o relevantnost daného opatření, Astra uvádí, že díky úsporám z rozsahu je technologie satelitního vysílání ekonomicky tím výhodnější, čím větší zeměpisnou oblast pokrývá. Již sama skutečnost, že v rámci daného opatření bylo pro oblast II vypsáno více než 600 místních a regionálních výběrových řízení, znamenala pro technologii satelitního vysílání značné konkurenční znevýhodnění. Avšak i v případě, že by španělská vláda nemohla prosadit či navrhnout, aby zohlednění nadregionálních synergií bylo podmínkou pro přidělení finančních prostředků, mohly regiony této možnosti využít, aby zaručily, že zvolí ten způsob řešení, který bude pro jejich daňové poplatníky nejvýhodnější. Astra ostatně tvrdí, že předtím, než španělská ústřední vláda zasáhla ve prospěch technologií pozemního vysílání, se tak skutečně pokusily učinit. Poté, co ve veřejném výběrovém řízení uspěla společnost Astra, se kantábrijské orgány nejprve pokusily přesvědčit ostatní regiony, aby se rovněž rozhodly pro platformu satelitního vysílání, což by dále snížilo jejich vlastní náklady.

4.1.3. **Trvající státní podpora**

(70) Astra opakuje, že některá z napadených opatření představují trvající státní podporu, neboť vlády autonomních oblastí budou průběžně financovat náklady na provozování a údržbu místních sítí v oblasti II. Astra odhaduje, že v případě varianty založené na satelitním vysílání činí roční náklady na provozování a údržbu jednoho kanálu 100 000 EUR, přičemž by tato částka mohla být nižší v případě, že by se pro tento způsob řešení rozhodlo více regionů.

4.2. PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI ABERTIS

(71) Abertis je provozovatelem telekomunikačních infrastruktur a dodavatelem síťových zařízení. Kromě dalších podniků vlastní podniky Retevisión S.A. a TradiaS.A., které řídí a provozují telekomunikační sítě a infrastruktury.

([35]) Astra tvrdí, že díky finančním prostředkům, které poskytly orgány v rámci opatření určených pro oblast II, získal Hispasat jakožto provozovatel satelitu, jehož spoluvlastníkem je Abertis a který působí v oblasti III, možnost poskytovat svou satelitní kapacitu vysílacím subjektům bez dalších nákladů. A konečně Astra tvrdí, že v důsledku přijatých opatření bylo společnosti Abertis přiznáno právo na výlučné provádění přenosové povinnosti v oblasti III.

([36]) Uvádí, že platformy satelitního vysílání mají na celém světě značný počet uživatelů s podmíněným přístupem a že složitost systému podmíněného přístupu není překážkou pro jeho rozvoj.

4.2.1. **Existence státní podpory**

(72) Abertis zaprvé uvádí, že zkoumaná opatření nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Regionální orgány pouze získaly zboží a služby za tržních podmínek a prostřednictvím otevřených výběrových řízení a jsou i nadále vlastníky zařízení, která byla instalována ve vysílacích střediscích v oblasti II. Nikdy tedy nedošlo k převodu finančních prostředků či digitálních zařízení, která byla za tyto prostředky získána, na jiné vnější příjemce.

(73) Abertis má rovněž za to, že napadená opatření neznamenala pro provozovatele sítí žádné podstatné zvýhodnění. Podle tvrzení tohoto podniku není Abertis provozovatelem žádné z místních sítí nacházejících se v oblasti II (a to ani v případech, kdy je vlastníkem příslušných vysílacích středisek), takže nemohla získat žádnou přímou výhodu. Zadruhé, v oblasti II působila Abertis pouze jako dodavatel telekomunikačních zařízení. Zatřetí, zvýhodnění by nevzniklo ani v případě, že by společnost Abertis prodala digitální zařízení užívané na zlepšení vysílacího střediska a toto zařízení by následně bylo instalováno ve vysílacím středisku, které je ve vlastnictví společnosti Abertis. Abertis totiž pouze pronajímá vysílací střediska za tržních podmínek provozovatelům místních sítí, přičemž výše pronájmu, který je tomuto podniku vyplácen, nebyla procesem digitalizace nijak ovlivněna. Začtvrté Abertis zdůrazňuje, že zvýšení pokrytí sítí DTT o 1–2 % nepřináší společnosti Abertis jakožto provozovateli platformy v oblasti I hospodářský přínos. A konečně digitalizace oblasti II nemá žádný dopad na cenu, kterou může Abertis požadovat za své vysílací služby od subjektů televizního vysílání, a to zejména proto, že velkoobchodní cenu, kterou Abertis uplatňuje, reguluje španělský regulační orgán, a sice Výbor pro trh s telekomunikacemi (Comisión del Mercado de Telecomunicaciones, dále jen „CMT“).

(74) Co se týče provozovatelů místních sítí v oblasti II (obcí), Abertis se domnívá, že nemohlo dojít k žádnému hospodářskému zvýhodnění, neboť tito provozovatelé nesplňují podmínky k tomu, aby mohli být považováni za podniky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a v každém případě vykonávají veřejnou službu.

(75) Společnost Abertis vyjádřila rovněž názor, že zkoumaná opatření nepřinesla hospodářskou výhodu ani subjektům televizního vysílání. Přechod na digitální technologii v oblasti II nevedl ke zvýšení počtu diváků v poměru k počtu osob, které měly přístup k analogovému televiznímu vysílání před rokem 2005, kdy byl zahájen proces přechodu na digitální televizní vysílání.

(76) Na druhou stranu má Abertis za to, že napadená opatření neměla žádný významný dopad na hospodářskou soutěž mezi provozovateli sítí. Skutečnost, že ani Astra, ani žádný jiný soukromý provozovatel neprojevil za posledních 20 let zájem o poskytování vysílacích služeb v oblasti II, svědčí o tom, že zde trh neexistoval a že poskytování služeb mohlo být zajištěno pouze se zásahem státu. Zejména nedošlo k narušení hospodářské soutěže mezi platformou satelitního vysílání a DTT, neboť se jedná o dva odlišné trhy. Digitalizace sítí pozemního vysílání v oblasti II navíc nijak nezměnila konkurenční strukturu referenčních trhů, jednalo se pouze o nezbytné technické zlepšení stávající platformy analogového vysílání.

(77) Abertis tvrdí, že služby televizního vysílání poskytované prostřednictvím sítí v oblasti II jsou omezeny jen na určité izolované oblasti, a nemají tudíž žádný dopad na obchod mezi členskými státy.

(78) Pro případ, že by Komise dospěla k závěru, že dotčené veřejné orgány nebo jejich přidružené subjekty jsou podniky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, má Abertis za to, že finanční prostředky, které byly určeny k financování přechodu na digitální technologii v oblasti II, představovaly vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby. V tomto ohledu zastává Abertis názor, že napadená opatření splňují podmínky stanovené judikaturou ve věci Altmark a že se nejedná o státní podporu.

4.2.2. **Existence podpory**

(79) Podle názoru společnosti Abertis začalo zavádění sítí televizního vysílání v oblasti II v roce 1982, kdy odvětví televizního vysílání nebylo liberalizováno. Španělský stát měl v té době na trhu pozemního televizního vysílání zákonný monopol. V současnosti jsou poskytovány prostředky z veřejných zdrojů na instalaci, údržbu a provozování místních sítí v oblasti II, které byly zavedeny dříve, než došlo k liberalizaci tohoto odvětví. Zkoumané opatření tedy představuje trvající, již existující podporu.

4.2.3. **Slučitelnost**

(80) Abertis tvrdí, že veškeré možné státní podpory jsou v souladu s článkem 106 SFEU, neboť splňují všechny podmínky zavedené rozhodnutím o čl. 86 odst. 2.

(81) Pokud by tomu tak nebylo, veškeré možné státní podpory jsou v každém případě slučitelné s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Zaprvé, účelem opatření přijatých španělskými orgány je urychlení procesu přechodu na technologii digitálního vysílání ve Španělsku, který byl v rámci rozhodovací praxe Komise v oblasti státní podpory uznán za cíl společného zájmu. Zadruhé, podpora byla přiměřeným nástrojem, neboť DTT je technologií, která nejlépe vyhovuje účelům rozšíření pokrytí ([37]). Kromě ekonomických důvodů poukazuje Abertis také na to, že subjekty televizního vysílání nejsou nakloněny užívání platforem satelitního vysílání kvůli omezením, s nimiž se musí vyrovnat, získají-li práva k šíření obsahů na svých otevřených programech. Ve většině případů získají pouze právo šířit obsahy prostřednictvím určité platformy, tedy DTT, neboť tato technologie umožňuje zavádět úzce omezené vysílání i zeměpisná omezení. Opatření jsou ostatně přiměřená také proto, že se týkají pouze těch nákladů, které jsou zcela nezbytné k tomu, aby mohl být v oblasti II uskutečněn přechod od služeb analogového televizního vysílání na vysílání digitální. Jedinými náklady, které byly vynaloženy v rámci napadených opatření, jsou náklady na digitalizaci vysílacích středisek v oblasti II, která se provádí pořizováním a instalací digitálních zařízení.

(82) Pokud jde o technologickou neutralitu daného opatření, Abertis uvádí, že technologie pozemního vysílání nebyla jediným řešením, které vzala španělská vláda v úvahu. Za nejvhodnější technologické řešení, kterým lze zajistit poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti III, byla ostatně nakonec považována platforma satelitního vysílání. A co je nejdůležitější, Abertis tvrdí, že má-li být v oblasti II dosaženo téhož pokrytí, jaké existovalo před ukončením analogového vysílání, za nejvhodnější a nejlevnější platformu pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání je považována DTT, na což poukazují i předložené nákladové studie ([38]).

4.3. PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI RADIODIFUSIÓN

(83) Společnost Radiodifusión je provozovatelem, který vstoupil na trh v oblasti služeb přenosu audiovizuálního signálu relativně nedávno; do rejstříku provozovatelů vedeného CMT byla zapsána v listopadu 2005.

(84) Radiodifusión zastává v zásadě stejný postoj, jaký je obsažen v rozhodnutí o zahájení řízení, a souhlasí s názorem Komise, byť předkládá několik dodatečných připomínek, které jsou uvedeny níže. Domnívá se rovněž, že státní podpora nesplňuje podmínky stanovené rozsudkem Altmark a že představuje podstatný převod prostředků z veřejných zdrojů.

(85) Zkoumaný režim státní podpory zvýhodnil provozovatele sítě, kteří již ve venkovských oblastech působili. Na takovém trhu, jakým se zde zabýváme a pro nějž je typický značně ztížený přístup i zvýhodnění provozovatele s dominantním postavením, vedlo toto opatření k tomu, že se zopakovala stejná monopolistická schémata jako dříve. Konkrétně mohla společnost Abertis posílit své monopolní postavení a skutečně využít finančních prostředků z veřejných zdrojů k zavedení nové, hustší sítě, která jí umožní soutěžit na dalších trzích.

(86) Radiodifusión tvrdí, že zkoumaná státní podpora není přiměřená. Má-li podpora splnit podmínku přiměřenosti, musí být omezena na nezbytnou míru, což znamená, že musí být použita pouze na vzdálené venkovské oblasti a musí přinést stejný prospěch všem provozovatelům, jimž ukládá závazky účinného přístupu.

([37]) Abertis odkazuje na svou vlastní nákladovou studii, která byla realizována v lednu 2010 a která srovnala příslušné náklady při použití technologie DTT a při použití technologie satelitního vysílání za účelem poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti II. Z této studie vyplývá, že celkové náklady na použití technologie DTT dosahují výše přibližně 286 milionů EUR za dobu 10 let, zatímco celkové náklady na použití technologie satelitního vysílání za stejné období představují přibližně 532 milionů EUR. Společnost Abertis předložila tuto interní studii externí poradenské společnosti, která ve své zprávě potvrdila závěry studie, avšak současně uvedla, že odhady nákladů na satelit a na DTT jsou konzervativní. V každém případě však obě studie potvrdily jak správnost porovnání nákladů, tak i závěr, podle něhož je využití technologie satelitního vysílání pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti II výrazně dražší než využití DTT, a to zejména proto, že v případě satelitní technologie musí spotřebitelé nést vyšší ekonomické a sociální náklady.

([38]) Podle těchto studií by bylo využití satelitní technologie pro poskytování dotčených služeb spojeno s vyššími náklady. Tyto náklady by museli nést vysílací subjekty, provozovatelé místních sítí a diváci. Nákladová studie, kterou realizovala společnost Abertis, dospěla rovněž k závěru, podle něhož by v případě využití satelitní technologie trval přechod k digitálnímu vysílání o dalších přibližně šest měsíců déle, neboť spotřebitelé v oblasti II by potřebovali určitou dobu na pořízení a instalaci digitálních dekodérů, parabolických antén atd. Vznikly by tak další náklady na zajištění souběžného televizního vysílání během výše uvedené doby (souběžné vysílání z platforem analogového a digitálního vysílání).

4.4. PŘIPOMÍNKY SUBJEKTŮ TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ

(87) Subjekty televizního vysílání tvrdí, že dané opatření nemůže být považováno za státní podporu, neboť žádnému podniku nepřineslo finanční výhody, a zejména je nepřineslo subjektům televizního vysílání. Daná opatření nezvýšila sledovanost vysílacích subjektů oproti jejich sledovanosti v době, kdy vysílaly přes analogové vysílání. Osoby, které bydlí v oblastech rozšířeného pokrytí, tedy ve venkovských, vzdálených a málo osídlených oblastech, navíc neovlivňují trh reklamy, a proto nepředstavují cílovou skupinu, na niž se subjekty televizního vysílání zaměřují. Za takovýchto okolností nezvýšily soukromé subjekty v důsledku rozšíření pokrytí sazby za reklamy.

(88) Subjekty televizního vysílání rovněž vyjádřily názor, že nemají zájem přemístit se na platformu satelitního vysílání, na níž by jejich programy musely soutěžit se stovkami dalších kanálů. Platforma pozemního vysílání nabízí výhodu omezené kapacity, což pro komerční subjekty vysílající otevřené kanály znamená menší soutěž. Kromě toho zdůraznily, že obsahy zpravidla získávají pouze pro platformu pozemního vysílání. Pozemní televizní vysílání totiž zaručuje zeměpisné vymezení přenosů a vysílání prostřednictvím satelitu nikoli.

(89) Subjekty televizního vysílání rovněž uvedly, že poté, co ve výběrovém řízení pro oblast Kantábrie uspěla Astra, informovaly orgány této autonomní oblasti, že nesouhlasí se satelitním vysíláním, neboť získaly práva k vysílání obsahů výlučně prostřednictvím platformy pozemního vysílání.

5. **PRÁVNÍ POSOUZENÍ**

5.1. PRÁVNÍ ZÁKLAD PODPORY

(90) Jak již bylo podrobně vysvětleno v oddíle 2.2 v bodech odůvodnění 23 až 31, právní rámec, jímž je ve Španělsku upraven přechod k digitální technologii, je složitou soustavou mnoha aktů, které přijaly během čtyřletého období nejen španělská ústřední vláda a autonomní oblasti, ale i místní orgány. Celostátní technický plán z roku 2005 a plán přechodu z roku 2007 upravují zejména přechod k DTT v oblasti I, současně však slouží rovněž jako základ pro dodatečná opatření zaměřená na rozšíření pokrytí v oblasti II. Tato opatření provedly regionální orgány na základě několika rámcových smluv uzavřených se španělskou ústřední vládou (rámcové smlouvy z roku 2008) a dodatků ke starším rámcovým smlouvám z roku 2006, které uzavřely v roce 2008, a k rámcovým smlouvám z roku 2008, které uzavřely v roce 2009.

(91) Na základě uzavřených smluv a dodatků pak regionální a/nebo místní orgány zavedly širokou škálu různých opatření zaměřených na rozšíření pokrytí DTT v oblasti II, zejména prostřednictvím výběrových řízení, jak je uvedeno v bodech odůvodnění 32 až 35. Komise se proto domnívá, že základem režimu podpory na rozšíření pokrytí v oblasti II jsou jednotlivé akty, které byly přijaty na centrální úrovni, a smlouvy uzavřené mezi ministerstvem a autonomními oblastmi, které byly následně pozměňovány ([39]). Uvedené akty a smlouvy vedly autonomní oblasti k přijetí opatření, která nebyla z hlediska technologií neutrální. Celostátní technický plán sice upravuje přechod k DTT v oblasti I, současně však pověřuje místní orgány, aby ve spolupráci s autonomními oblastmi zřídily další vysílací střediska nezbytná k tomu, aby byl v oblasti II zaručen příjem DTT. V dané době tedy ústřední vláda zvažovala i rozšíření pokrytí DTT. Pověření, které je obsaženo v hlavním právním nástroji, jímž je upraven přechod k digitálnímu televiznímu vysílání, se vztahuje pouze na platformu pozemního vysílání. Autonomní oblasti tedy v praxi plnily pokyny španělské vlády ohledně rozšíření pokrytí DTT ([40]).

([39]) Takovéto zaměření se projevuje v příslušných dokumentech španělské ústřední vlády. Zejména rámcové smlouvy podepsané v prosinci 2008 pod názvem *Rámcová smlouva o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, cestovního ruchu a obchodu a autonomní oblastí […] za účelem provádění celostátního plánu přechodu k DTT (Convenio marco de colaboración entre el Ministerio de Industria, Turismo y Comercio y la Comunidad Autónoma de […] para el desarrollo del Plan Nacional de Transición a la TDT)* obsahují výčet činností, které mají být financovány státními a regionálními orgány s cílem zajistit takové pokrytí digitálním televizním vysíláním, jaké bude odpovídat dosavadnímu pokrytí analogovým vysíláním. Odkazují jednak na již existující vysílací střediska, jejichž rekonstrukci zajišťují vysílací subjekty (střediska DTT zřizovaná v oblasti I), jednak na „*rozšíření pokrytí*“ – tedy na nová střediska, jejichž zřízení je nezbytné k tomu, aby byl zaručen stejný průnik digitálního televizního vysílání. Vzhledem k tomu, že existence vysílacích středisek je nutná pouze pro technologii DTT, zdá se jednoznačné, že plánovaná opatření se týkají pouze této technologie. Dodatky k těmto rámcovým smlouvám, které byly podepsány v období od října do prosince 2009, odkazují na financování pro účely rozšíření pokrytí. Definují, jak má být chápán výraz „opatření k rozšíření pokrytí“, přičemž výslovně odkazují pouze na technologii pozemního vysílání.

([40]) Ministerstvo zdůrazňovalo na schůzích s autonomními oblastmi, že cílem je zaručit v oblasti II přechod k DTT. Potvrzuje to i prezentace, kterou ministerstvo podepsalo a která je dostupná na internetu: http://www.fenitel.es/asamblea08/PONENCIAS/4SETSI.pdf. Stvrzují to také prohlášení, jimiž autonomní oblasti reagovaly na žádost Komise o poskytnutí informací. Autonomní oblasti odkazují ve svých odpovědích výslovně na celostátní plán přechodu, který byl přijat královským nařízením 944/2005, a na plán Avanza. Viz např. odpověď, kterou poskytla Extremadura: „Podle ustanovení (…) královského nařízení 944/2005 (…), kterým se přijímá celostátní technický plán digitálního televizního vysílání, jenž se týká místní iniciativy na rozšíření pokrytí DTT…“.

(92) Za účelem potvrzení výše uvedeného závěru přezkoumala Komise rovněž vzorek výběrových řízení vyhlášených přímo autonomními oblastmi. Toto ověření potvrdilo výše uvedený závěr, neboť převážná většina zkoumaných výběrových řízení nebyla z hlediska technologií neutrální.

(93) Ke skutečnému uvolnění státní podpory na zavedení DTT v oblasti II došlo v okamžiku, kdy státní a regionální orgány převedly finanční prostředky na příjemce. Tato skutečnost nastala v obdobích, která byla v jednotlivých autonomních oblastech různá. Ze získaných informací vyplývá, že první výběrová řízení se konala v červenci 2008 ([41]). V příloze je uveden výčet částek, které dostaly jednotlivé regiony jakožto podporu.

Pokud jde o trvající podporu na provozování a údržbu sítí, nerozhodlo se o ní na státní úrovni, ale některé autonomní oblasti vypsaly (viz „opakující se náklady" v příloze rozhodnutí) výběrová řízení na provozování a údržbu stávajících digitálních pozemních sítí, jež vyhlásily ve svých úředních věstnících ([42]).

5.2. Posouzení státní podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU

5.2.1. **Existence podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU**

(94) Dotčené opatření, včetně trvající podpory na provozování a údržbu sítí, která je popsána v bodě odůvodnění 36, lze považovat za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, v němž jsou stanoveny podmínky vymezující státní podporu. Zaprvé musí být podpora poskytnuta státem nebo ze státních prostředků; zadruhé musí dojít k selektivnímu hospodářskému zvýhodnění příjemce dané podpory; zatřetí je nutné, aby tato podpora narušila nebo mohla narušit hospodářskou soutěž; a začtvrté je nutné, aby mohla ovlivnit nebo aby hrozilo, že bude moci ovlivnit obchod mezi členskými státy.

5.2.1.1. *Státní prostředky*

(95) Dotčené opatření se opírá o výše popsaný systém právních aktů přijatých na úrovni státu i na regionální a místní úrovni a o smlouvy uzavřené mezi orgány na různých úrovních španělské státní správy. Španělsko ostatně nezpochybnilo závěr plynoucí z rozhodnutí o zahájení řízení, podle něhož bylo dané opatření financováno z rozpočtových zdrojů. Španělské orgány nicméně zdůraznily, že finanční prostředky pocházely jak ze státního rozpočtu, tak i z rozpočtů autonomních oblastí a obcí. Vyjádřily rovněž názor, že dotčené opatření představovalo ve skutečnosti pouhý převod finančních prostředků mezi různými správními orgány. Španělsko přitom nezpochybnilo, že finanční prostředky pocházejí především ze státního rozpočtu a zčásti rovněž z rozpočtů regionů a obcí. Dané opatření navíc nepředstavovalo pouhý převod finančních prostředků mezi správními orgány, neboť tyto finanční prostředky byly v konečném důsledku využity pro účely rozvoje sítě DTT, a sice subjekty vykonávajícími hospodářskou činnost (jak je vysvětleno v oddíle 5.2.1.2).

(96) Z výše uvedených okolností vyplývá, že dotčené opatření bylo financováno přímo z rozpočtu státu a z rozpočtů některých autonomních oblastí a obcí. Jak je uvedeno v bodě 36 odůvodnění, trvající podpora nebyla financována ze státního rozpočtu, nýbrž přímo z rozpočtů autonomních oblastí. Je tedy přičitatelná státu, a představuje tudíž využití veřejných zdrojů.

5.2.1.2. *Hospodářské zvýhodnění subjektů vykonávajících hospodářskou činnost*

(97) V rámci dotčeného opatření byly státní prostředky převedeny určitým podnikům. Přestože Smlouva pojem podniku nedefinuje, odkazuje na veškeré fyzické nebo právnické osoby bez ohledu na jejich status a financování, které

([41]) Výběrové řízení na dodávku zařízení ze dne 30. července 2008, které vyhlásila autonomní oblast La Rioja, a výběrové řízení na rozšíření SE/CTTI/06/08 ze dne 27. července 2008, které vyhlásila autonomní oblast Katalánsko.

([42]) Viz například usnesení orgánů autonomní oblasti Kastilie a León: Usnesení Generálního ředitelství telekomunikací ze dne 24. září 2012, kterým se vyhlašuje výběrové řízení na službu: Smlouva o službách pro účely zachování a technologické obnovy infrastruktur digitálního televizního vysílání, kterou uzavírá vláda oblasti Kastilie a León. Spis: Serv 05-4/12; Úř. věst. Kastilie a Leónu (BOCYL) ze dne 10. října 2012.

vykonávají hospodářskou činnost. V praxi Komise, kterou potvrdily i soudy, je provozování sítí televizního vysílání považováno za hospodářskou činnost ([43]), jak je tomu i v jiných případech, kdy jsou infrastruktury spravovány regionálními orgány ([44]). V případě, jímž se zabýváme, je většina veřejných podniků či obcí zapsána do rejstříku CMT jakožto provozovatelé sítí. To znamená, že poskytují určité služby, které podle ustálené praxe představují hospodářskou činnost. Trh existuje, pokud – jak je tomu i v tomto případě – mají ostatní provozovatelé zájem poskytovat dotčenou službu nebo toho jsou schopni. Například Astra se před dokončením rozšíření pokrytí v oblasti II účastnila několika schůzek s autonomními oblastmi, během nichž jim představila svou nabídku. V březnu 2008 se Astra také zúčastnila technologicky neutrálního výběrového řízení, které bylo vyhlášeno v Kantábrii pro účely zajištění digitálního televizního vysílání v oblastech II a III, a vyhrála v něm. Skutečnost, že veřejné podniky a obce nezískávají za poskytnuté služby žádnou odměnu, nebrání tomu, aby byly dotčené činnosti považovány za hospodářskou činnost ([45]).

(98) Komise nesouhlasí s argumentem, který vzneslo Španělsko a podle něhož má být provozování sítě pozemního vysílání autonomními oblastmi, veřejnými podniky a obcemi považováno za výkon úřední pravomoci, která jim náleží jakožto veřejným orgánům, a proto se na něj nevztahuje působnost článku 107 SFEU. Bylo uznáno, že činnosti, které souvisí s výkonem státní moci a které vykonává přímo stát nebo orgány, které působí v rámci působnosti své veřejné moci, nelze pro účely pravidel v oblasti hospodářské soutěže považovat za hospodářské činnosti ([46]). Jedná se o činnosti, které jsou součástí základních funkcí státu nebo s těmito funkcemi souvisejí vzhledem ke své povaze, ke svému účelu a k právním předpisům, jimž podléhají. Judikatura Soudního dvora poskytla několik příkladů činností spadajících do této kategorie, přičemž určila rozdíl mezi státními činnostmi v pravém slova smyslu a obchodními činnostmi, jež může vykonávat státní subjekt. Součástí tohoto výčtu jsou i činnosti související s armádou nebo s policií, se zachováním a zlepšováním bezpečnosti letového provozu, s kontrolou letového provozu ([47]), s dohledem nad znečišťováním jakožto úkolem veřejného zájmu, který je součástí základních funkcí státu v oblasti ochrany životního prostředí v přímořských oblastech ([48]), s činnostmi normalizace a se souvisejícími činnostmi výzkumu a vývoje ([49]).

(99) V této souvislosti se Komise domnívá, že v projednávaném případě není provozování sítě pozemního televizního vysílání součástí závazků nebo poslání státu, ani typickou činností, kterou by mohl vykonávat jedině stát. Dotčené služby nejsou službami, které obvykle přísluší orgánům veřejné moci, a jako takové mají hospodářskou povahu, což dokládá i skutečnost, že na trhu v oblasti I působí několik podniků. Zadruhé, o poskytování těchto služeb v oblasti II měl zájem i soukromý podnik, který nezávisí na žádném veřejném orgánu, konkrétně Astra (což dokládá i skutečnost, že se tento podnik jakožto uchazeč zapojil do výběrového řízení konaného v roce 2008 pro oblast Kantábrie). Zatřetí, zavedení sítě v oblasti II se týká pouze přenosu soukromých celostátních a regionálních kanálů ([50]). Z uvedeného vyplývá, že provozování sítě pozemního vysílání autonomními oblastmi, veřejnými podniky a obcemi není součástí výkonu poslání, které jim náleží jakožto orgánům veřejné moci.

Přímí příjemci podpory

(100) Provozovatelé platformy DTT jsou přímými příjemci napadených opatření, neboť obdrželi finanční prostředky určené na zlepšení a rozšíření jejich sítí v oblasti II. Obdobně se stali i příjemci trvající podpory na provozování a údržbu těchto sítí. Autonomní oblasti vybraly různé způsoby, jak provést rozšíření pokrytí, a proto také existují různé druhy přímých příjemců podpory.

([43]) Rozhodnutí Komise: N 622/03 Digitalisierungsfonds Austria, C25/2004 DVB-T Berlin Brandenburg (bod odůvodnění 62), C34/2006 DVB-T North-Rhine Westphalia (bod odůvodnění 83), C52/2005 Mediaset (bod odůvodnění 96).

([44]) Věc T-196/04, Ryanair Ltd. v. Evropská komise, Sb. rozh. 2007, s. II-2379, bod odůvodnění 88; věc C-82/01P, Aéroports de Paris v. Komise, Recueil 2002, s. I-9297, body odůvodnění 107–109 a 121–125.

([45]) Viz spojené věci T-443/08 a T-455/08: Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) a Mitteldeutsche Flughafen AG a Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) v. Evropská komise, Sb. rozh. 2011, s. II-01311, bod odůvodnění 115, v nichž Soudní dvůr prohlásil toto: „Skutečnost, že určitou činnost nezajišťují soukromé subjekty nebo že tato činnost není rentabilní, […] není kritériem relevantním při kvalifikaci činnosti jako hospodářské činnosti (…).“

([46]) Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4).

([47]) Věci C-364/92, SAT v. Eurocontrol, Recueil 1994, s. I-43, body 19 až 30; a C-113/07 P, Selex, Sb. rozh. 2009, s. I-2207.

([48]) Věc C-343/95, Calì & Figli, Recueil 1997, s. I-1547, bod odůvodnění 22.

([49]) Věc T-155/04 Selex, Sb. rozh. 2006, s. II-4797, body odůvodnění 73 až 82, potvrzená rozsudkem ve věci C-113/07, Selex, Sb. rozh. 2009, s. I-2307.

([50]) Jak je uvedeno v oddíle 2.1.3, veřejné vysílací subjekty mají závazek zajistit pokrytí v rozsahu 98 %, přičemž pokrytí v oblasti II mají zajistit z vlastních prostředků. Veřejné celostátní televizní kanály RTVE a veřejné regionální kanály se navíc vysílají prostřednictvím jiné sítě. Zatímco soukromé kanály využívají signál Jednotné kmitočtové sítě (Red de Frecuencia Única, SFN podle anglického znění), veřejné kanály využívají Španělskou globální síť (RGE). Vzhledem k těmto odlišnostem se vzájemně liší i vybavení pozemních zařízení, které je pro každou z těchto sítí potřeba.

(101) Zaprvé, některé z autonomních oblastí ([51]) pověřily zajištěním rozšíření pokrytí veřejný podnik, který někdy působí jako podnik v oblasti telekomunikací. Tyto podniky vyhlásily za uvedeným účelem výběrová řízení a provedením daného úkolu pověřily podnik, jenž v tomto výběrovém řízení vyhrál, nebo provedly toto rozšíření samy poté, co získaly nezbytná zařízení.

(102) Tyto veřejné podniky jsou v současné době schopny provozovat síť DTT v oblasti II díky dotacím z veřejných zdrojů. Mohou rovněž novou infrastrukturu využívat pro účely poskytování jiných služeb, mezi něž patří např. WiMax (standard pro bezdrátovou širokopásmovou distribuci dat, který může poskytnout pevné i mobilní širokopásmové připojení), digitální rozhlasové vysílání, mobilní televizní vysílání (DVB-H) nebo služby společného umístění pro základní širokopásmovou síť společnosti Telefónica ve venkovských oblastech a pro provozovatele mobilních technologií. Díky těmto úsporám z rozsahu mají provozovatelé sítě DTT možnost získat příjmy z infrastruktur, které jsou financovány z veřejných zdrojů.

(103) Vyčíslitelnou výhodou, která byla těmto veřejným podnikům poskytnuta, je obnos finančních prostředků, který získaly pro účely rozšíření pokrytí.

(104) Zadruhé, některé autonomní oblasti ([52]) samy vyhlásily na regionální úrovni výběrová řízení týkající se rozšíření pokrytí DTT. Španělsko tvrdí, že převážná většina uspořádaných výběrových řízení se týkala dodávek zařízení a že podniky, které v těchto řízeních uspěly, vystupovaly jakožto dodavatelé těchto zařízení. Tak tomu mělo být i v případě podniků Abertis, Tradia a Retevisión. Z výsledků šetření nicméně vyplývá, že značné množství těchto výběrových řízení bylo zaměřeno nejen na dodávky zařízení, ale i na rozšíření pokrytí ([53]). Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělsko, se Komise domnívá, že Abertis a ostatní podniky se těchto výběrových řízení zúčastnily jakožto provozovatelé sítí ([54]). V tomto případě podniky, které v těchto řízeních uspěly, skutečně získaly konkurenční výhodu před provozovateli sítí, kteří se dokonce ani nemohli účastnit výběrového řízení. Jejich zvýhodnění odpovídá výši finančních prostředků, které získaly pro účely rozšíření pokrytí, a to na základě výběrového řízení, které nebylo z hlediska technologií neutrální.

(105) Zatřetí, některé autonomní oblasti ([55]) poskytly obcím finanční prostředky za účelem rozšíření pokrytí DTT. Španělsko tvrdí, že se jednalo pouze o převod finančních prostředků mezi orgány na různých stupních správy a že rozšířením sítě, která je ve vlastnictví obcí, plnily obce pouze své správní závazky vůči svým občanům. Španělsko nicméně uznává, že obce vystupovaly jako provozovatelé sítí, že mnohé z nich jsou zapsány do rejstříku provozovatelů sítí, který vede CMT, a že tyto obce skutečně rozšíření pokrytí provedly, v mnoha případech prostřednictvím výběrových řízení. Komise se proto domnívá, že pokud obce vystupovaly jakožto provozovatelé sítí DTT, jsou přímými příjemci podpory. Jejich zvýhodnění odpovídá výši finančních prostředků, jež získaly od regionálních a státních orgánů pro účely rozšíření pokrytí. Stejně je tomu i v případě, že je rozšíření financováno částečně z vlastních zdrojů obcí, což představuje podporu určitého podniku či určité činnosti.

(106) Celkově ve výběrových řízeních uspěly nejčastěji podniky Abertis a Retevisión. Získaly celkem přibližně […] z celkového objemu finančních prostředků určených na rozšíření pokrytí: nejméně […] milionů EUR na základě výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí.

(107) Mimoto některé autonomní oblasti poskytly státní podporu na provozování a údržbu sítí. Tyto úkoly vykonávají veřejné podniky a obce nebo jsou nabídnuty například vlastníkům vysílacích středisek. Španělské státní orgány tvrdily, že nekladly žádný požadavek týkající se provozování a údržby digitalizovaných středisek a že rozhodovací pravomoc náležela v tomto ohledu autonomním oblastem. V průběhu řízení předložily některé autonomní oblasti číselné údaje, z nichž vyplývalo, že skutečně financovaly provozování a údržbu vysílacích středisek v oblasti II, zejména od roku 2009, kdy vypršelo původně stanovené dvouleté období, které bylo pro účely provozování

([51]) Rozšířením pokrytí byly pověřeny například veřejné podniky Aragón Telecom, Gestión de Infraestructuras Públicas de Telecomunicaciones del Principado de Asturias, S.A., Multimedia de les Illes Balears S.A., Instituto Tecnológico de Canarias, Sociedad Regional de Cantabria I+D+I (IDICAN), RETEGAL a Itelazpi, které pro tyto účely uspořádaly výběrová řízení na dodávky zařízení nezbytného k digitalizaci vysílacích středisek. Fundación Centro Tecnológico en Logística Integral de Cantabria, Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de Cataluña a Agencia de Informática y Comunicaciones de la Comunidad de Madrid vyhlásily výběrová řízení na rozšíření pokrytí DTT, přičemž toto rozšíření pak provedly podniky, které v uvedených výběrových řízeních vyhrály. V autonomní oblasti Navarra rozšíření prováděla společnost OPNATEL, která nezbytné zařízení získala, aniž uspořádala výběrové řízení.

([52]) Například Andalusie, Kastilie a León, Extremadura, Murcie, La Rioja a Valencie.

([53]) Jak již bylo vysvětleno v bodě odůvodnění 33, podniky, které uspěly ve výběrových řízeních na rozšíření pokrytí, byly pověřeny zajištěním (a často i výstavbou) funkční sítě DTT. Mezi činnosti, které bylo nutné vykonat pro splnění tohoto cíle, patřilo navržení a nákres sítě, přenos signálu, rozvoj sítě a dodání nezbytného zařízení. V případě již existujících sítí byla uspořádána výběrová řízení týkající se dodání fyzického zařízení. Očekávalo se, že podniky, které v těchto výběrových řízeních uspěly, zlepší tyto sítě nezbytným zařízením, tedy konkrétně dodáním a instalací tohoto zařízení a jeho uvedením do provozu.

([54]) Abertis a Retevisión uspěly například ve výběrových řízeních týkajících se rozšíření pokrytí v oblastech Extremadura a Kastilie a León, která nebyla z hlediska technologií neutrální, za celkovou částku […] milionů EUR.

([55]) Například Andalusie, Kanárské ostrovy, Extremadura a Murcie.

a údržby zahrnuto ve smlouvách uzavřených s podniky, které uspěly ve výběrových řízeních. Má se za to, že tato skutečnost představuje trvající podporu, jejímiž přímými příjemci jsou podniky, které byly pověřeny provozováním a údržbou digitalizované pozemní sítě v dané oblasti.

(108) A konečně, obecněji vzato, byla Abertis zvýhodněna také tím, že žádnému jinému provozovateli platformy nebylo povoleno, aby vstoupil na trh v oblasti přenosu televizního signálu pro otevřené kanály ve Španělsku ([56]).

Nepřímí příjemci podpory

(109) Provozovatelé sítí. Nepřímými příjemci podpory jsou provozovatelé sítí, kteří se zúčastnili výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, která vyhlásily veřejné podniky v souvislosti s prvním z případů jmenovaných v bodě odůvodnění 101. Veřejné podniky samy neprováděly rozšíření pokrytí a neponechaly si ani finanční prostředky určené k tomuto účelu, nýbrž je rozdělily provozovatelům sítí prostřednictvím výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí. Tato výběrová řízení týkající se rozšíření pokrytí byla určena výhradně provozovatelům pozemní sítě. Tito provozovatelé byli tedy zvýhodněni skutečností, že došlo k vyloučení provozovatelů satelitního vysílání. Na trhu navíc působí jen malý počet provozovatelů, takže konkurence, jíž museli provozovatelé sítě pozemního vysílání čelit, byla zanedbatelná. Jak již bylo uvedeno výše v souvislosti s přímými příjemci, další zvýhodnění nastává v případě, že používají novou infrastrukturu i pro poskytování jiných služeb (např. WiMax, digitální rozhlasové vysílání, mobilní televizní vysílání atd.). Zvýhodnění těchto provozovatelů sítí odpovídá výši finančních prostředků, které získali na základě výběrového řízení týkajícího se rozšíření pokrytí ([57]).

(110) Dodavatelé telekomunikačních zařízení. Na rozdíl od provozovatelů sítí nejsou dodavatelé telekomunikačních zařízení považováni za nepřímé příjemce, neboť nezískali žádnou selektivní výhodu. Obdobně jako tomu bylo v případě digitálních dekodérů v Itálii ([58]), nebylo možné od sebe odlišit jednotlivé kategorie výrobců různých typů digitální infrastruktury, neboť výrobci musí být schopni vyrobit jakýkoliv druh zařízení. Podniky, které uspěly ve výběrových řízeních, se neliší od skupiny podniků, které by se daného výběrového řízení rovněž zúčastnily, pokud by byl jeho režim ve vztahu k provozovatelům platforem technologicky neutrální ([59]). Ve Španělsku je obvyklé, že podniky, které vyrábějí, instalují a dodávají telekomunikační zařízení nezbytná pro rozšíření pokrytí DTT, nabízejí i jiný druh služeb. Tito výrobci zařízení, byť mohou působit současně jako provozovatelé telekomunikací, mohou nabízet rovněž pozemní či satelitní služby nebo kombinaci obou těchto služeb ([60]).

(111) Dotčené opatření není ani svým účelem, ani svou obecnou strukturou zaměřeno tak, aby zvýhodňovalo výrobce. Jakákoli veřejná iniciativa, jejímž cílem je podpora digitalizace (dokonce i v případě, že z hlediska technologií dosahovala nejvyšší možné míry neutrality), by zvýhodňovala výrobce digitálních zařízení. Pokud tedy určité opatření přinese výrobcům těchto zařízení prospěch v podobě zvýšení prodeje, lze tuto skutečnost považovat za přirozený vedlejší účinek. Je obecným pravidlem, že každá státní podpora působí „shora dolů", tedy nejen na příjemce státní podpory, ale i na jejich dodavatele, což však nemusí nutně znamenat, že jim přináší selektivní výhodu. Podpora nebyla určena dodavatelům telekomunikačních zařízení, takže tito dodavatelé nebyli zvýhodněni nepřímým účinkem, jímž se zde zabýváme. Vzhledem k tomu, že byli vybráni v transparentních výběrových řízeních, jichž se mohli zúčastnit všichni dodavatelé zařízení včetně dodavatelů z jiných členských států, nelze předpokládat ani to, že dosáhli nepřiměřených zisků.

([56]) Jak je stanoveno v bodě odůvodnění 21, Abertis ovládá trh v oblasti vysílání signálu pro otevřené kanály na platformě pozemního vysílání v oblasti I a prostřednictvím své dceřiné společnosti Hispasat také v oblasti III. Po rozšíření dosahu pozemního digitálního televizního vysílání na oblast II kontroluje společnost Abertis přenos televizních signálů pro otevřené kanály na celostátní úrovni. Vstup podniku Astra do oblasti II by mohl v budoucnu povzbudit také hospodářskou soutěž mezi platformami v oblastech I a III. Existují mnohé studie, jež v obdobném smyslu prokazují, že zavedení platformy satelitního vysílání na trhu v oblasti televizního vysílání ve Spojených státech amerických přineslo výhody v podobě poklesu cen a zvýšení kvality poskytovaných služeb. Před zavedením satelitního vysílání měli v některých zeměpisných oblastech monopol poskytovatelé kabelového vysílání. Srov. např.: Chenghuan Sean Chu, *The effect of satellite entry on cable television prices and product quality*, RAND Journal of Economics, sv. 41, č. 4, zima 2010, s. 730–764.

([57]) Tak tomu bylo v případě společnosti Retevisión, jejímž 100 % vlastníkem je Abertis; tato společnost uspěla ve výběrových řízeních týkajících se rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální, v Madridu a v Katalánsku, a to v celkové hodnotě dosahující […] milionů EUR.

([58]) C-52/05 – Digitální dekodéry Itálie (Úř. věst. C 118, 19.5.2006, s. 10 a Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1).

([59]) Několik příkladů podniků, které vyhrály ve výběrových řízeních: výrobce digitálních přenosových zařízení Tredess, který je součástí skupiny Televes, jež vyrábí rovněž digitální televizní přijímače využívající technologii satelitního vysílání, antény, parabolické antény (srov.: http://www.tredess.com a http://www.televes.es.) Obdobně: Mier (http://www.mier.es), Elecnor (http://www.elecnor.es/es.negocios.infraestructuras/telecomunicaciones), Itelsis, BTESA, Axion, Retegal, Itelazpi, Telecom CLM.

([60]) Ve výběrových řízeních pro oblast II týkajících se rozšíření pokrytí jsou zpravidla požadována řešení „na klíč", která zahrnují výrobu, instalaci a dodávku různých prvků daného zařízení (parabola, anténa, vysílač, satelitní přijímač). Ve většině případů nabízená řešení zahrnovala satelitní přijímač pro příjem digitálního signálu, který již prostřednictvím satelitu přenáší vysílací subjekty.

(112) Subjekty televizního vysílání.Španělsko dostatečně prokázalo, že subjekty pozemního vysílání nebyly rozšířením pokrytí nijak zvýhodněny. Na rozdíl od oblasti I odmítly subjekty televizního vysílání platit za digitalizaci prováděnou v oblasti II, neboť pro ně nebyla zdrojem žádných dalších příjmů. Týká se totiž jen zanedbatelného počtu obyvatel, kteří navíc zřejmě nejsou cílovou skupinou, na niž se zaměřuje obchodní strategie inzerentů, a rozšíření pokrytí na oblast II tudíž subjektům televizního vysílání nepřineslo příležitost k výraznému zvýšení cen za reklamu. Subjekty pozemního vysílání tedy nejsou nepřímými příjemci zkoumaného opatření.

5.2.1.3. *Selektivní charakter*

(113) Zvýhodnění, jež poskytuje dané opatření (včetně trvající podpory) provozovatelům sítí, je selektivní, neboť je určeno pouze odvětví televizního vysílání. V rámci tohoto odvětví se týká pouze podniků, které působí na trhu v oblasti platformy pozemního vysílání. Právní rámec stanoví takové technické specifikace způsobilosti, které může splnit jedině technologie pozemního vysílání. Trvající podporu určenou na údržbu a provozování sítě získaly ostatně pouze podniky, které působí na trhu v oblasti platformy pozemního vysílání. Opatření se proto netýká provozovatelů sítí, kteří působí na jiných platformách, například na platformě satelitního či kabelového vysílání nebo internetového televizního vysílání.

5.2.2. **Pověření k veřejné službě**

(114) Španělské orgány tvrdí, že vzhledem k administrativnímu uspořádání země a k rozdělení pravomocí mezi státní orgány a orgány autonomních oblastí přísluší jednotlivým autonomním oblastem, aby obhájily neexistenci státní podpory ve smyslu judikatury ve věci Altmark. Jakožto nejlepší a jediný příklad uvedly španělské orgány případ Baskicka. Žádná jiná autonomní oblast nepředložila odůvodnění toho, proč by provozování sítě pozemního vysílání mělo představovat veřejnou službu.

(115) Služby přenosu a pokrytí v oblasti rozhlasového a televizního vysílání poskytuje v Baskicku veřejný podnik spadající pod baskickou vládu, Itelazpi S.A. (dále jen „Itelazpi“). Pro tyto účely využívá přibližně 200 vysílacích středisek, z nichž většina je vlastnictvím baskické vlády. Za účelem rozšíření pokrytí byl podnik Itelazpi pověřen úkolem uspořádat na regionální úrovni deset výběrových řízení na dodávky zařízení nezbytného k digitalizaci pozemní infrastruktury.

(116) Baskické orgány zastávají názor, že členské státy mají při definování SOHZ značný prostor pro uvážení. Jejich definici může Komise zpochybnit pouze v případě zjevné chyby. Tento prostor pro uvážení je v případě služby veřejnoprávního vysílání ještě širší ([61]). V tomto smyslu baskická vláda uvedla, že provozování sítí televizního vysílání lze považovat za SOHZ. Nikoliv však samo o sobě, ale jako určitou „základní službu“, která je součástí poskytování služeb veřejnoprávního vysílání, což vyplývá z různých vnitrostátních právních předpisů i španělské judikatury ([62]).

(117) Podle názoru baskických orgánů byla finanční podpora, která byla udělena společnosti Itelazpi, ve skutečnosti vyrovnávací platbou za poskytování služby obecného hospodářského zájmu, která splňuje podmínky stanovené rozsudkem Altmark.

(118) Soudní dvůr ve svém rozsudku Altmark prohlásil, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o ES, jsou-li splněny následující čtyři podmínky: 1. podnik, jemuž je platba poskytována, musí být skutečně pověřen plněním veřejné služby a související úkoly a závazky musí být jasně definovány; 2. parametry, na jejichž základě je vyrovnávací platba za závazek veřejné služby vypočtena, musejí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem; 3. vyrovnávací platba nemůže přesahovat čisté náklady vynaložené k plnění povinností veřejné služby; a 4) aby byly zachovány co nejmenší náklady pro územně správní celek, se podnik, který má být pověřen plněním závazku veřejné služby, vybere v rámci řízení o zadání veřejné zakázky; pokud tomu tak není, náklady na provedení služeb obecného hospodářského zájmu se určí podle nákladů, které by vynaložil průměrný, správně řízený podnik.

([61]) Jak je stanoveno v Protokolu o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, který je přílohou Amsterodamské smlouvy.

([62]) Mimo jiné zákon č. 31/1987 ze dne 18. prosince 1987 o regulaci telekomunikací; královské nařízení s mocí zákona č. 529/2002 ze dne 14. června 2002, kterým se zaručuje poskytování základní služby týkající se sítě pro zajištění služeb televizního vysílání v době stávky; rozsudky nejvyššího soudu (správní senát, 3. sekce) ze dne 23. července 2009 (JUR 2009\381376), bod 2 právního odůvodnění; a ze dne 18. prosince 2009 (RJ 2010\2313), bod 3 právního odůvodnění: „Rozšíření celostátních televizních kanálů a zajištění jejich univerzálního pokrytí v odlehlých a izolovaných oblastech země (stejně jako v oblastech, které tyto charakteristiky nevykazují), na něž se nevztahuje závazek, který přijali televizní koncesionáři, je nepochybně ve veřejném zájmu.“

První podmínka stanovená v rozsudku Altmark: jasná definice závazků veřejné služby a pověření jejich plněním

(119) Ve španělských právních předpisech není stanoveno, že provozování pozemní sítě je veřejnou službou. Zákon o telekomunikacích z roku 1998 ([63]) stanoví, že telekomunikační služby, včetně provozování sítí rozhlasového a televizního vysílání, jsou služby obecného hospodářského zájmu, avšak nepatří do kategorie veřejných služeb, do níž spadá pouze několik telekomunikačních služeb ([64]). Tatáž definice je zachována i v zákoně o telekomunikacích, který je platný v současnosti ([65]). Vysílací služby určené pro televizní vysílání, tzn. přenos signálů prostřednictvím telekomunikačních sítí, jsou považovány za telekomunikační služby a jako takové představují služby obecného hospodářského zájmu, nikoliv však veřejnou službu ([66]).

(120) V každém případě však platí, že ustanovení tohoto zákona jsou z hlediska technologií neutrální. Článek 1 tohoto zákona definuje telekomunikace jako provozování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a souvisejících prostředků. Telekomunikacemi se rozumí přenos signálů prostřednictvím jakékoliv přenosové sítě, nikoli konkrétně prostřednictvím pozemní sítě ([67]). Článek 3 tohoto zákona navíc stanoví, že jedním z cílů tohoto zákona je prosazovat nejvyšší možnou míru technologické neutrality v právních předpisech.

(121) Přestože právní předpis, který byl platný a použitelný v době, kdy byly finanční prostředky převedeny na společnost Itelazpi, definoval veřejnoprávní vysílání jakožto veřejnou službu, je Komise toho názoru, že tuto definici nelze rozšířit na provozování určité základní platformy. Existují ostatně různé typy přenosových platforem, a proto se nelze domnívat, že konkrétně jedna z nich je pro přenos televizního vysílání „základní". Pokud by tedy bylo ve španělských právních předpisech stanoveno, že použití určité platformy pro přenos signálů televizního vysílání představuje veřejnou službu, jednalo by se o zjevný omyl.

(122) Závěrem tedy je, že podle španělských právních předpisů nepředstavuje provozování pozemních sítí veřejnou službu.

(123) Baskické orgány uvádějí, že ve smlouvách uzavřených mezi baskickou vládou, sdružením EUDEL (sdružení baskických obcí) a třemi baskickými správními orgány (Diputaciones forales) je výslovně uvedeno, že se společnost Itelazpi pověřuje poskytováním této služby obecného hospodářského zájmu.

(124) V těchto smlouvách baskický správní orgán uznává, že takové hodnoty, mezi něž patří univerzální přístup k informacím a k informační pluralitě, vyžadují zajištění všeobecného přístupu ke službám otevřeného televizního vysílání, a zavazuje se, že tyto hodnoty bude zachovávat tak, že rozšíří pokrytí početných státních kanálů ([68]). V těchto smlouvách však není obsaženo žádné ustanovení, v němž by se skutečně uvádělo, že provozování pozemní sítě má být považováno za veřejnou službu. Komise se proto domnívá, že k tomu, aby mohl být jasně definován rozsah poslání veřejné služby, není znění výše uvedených smluv postačující, a že tedy nelze tvrdit, že vysílání prostřednictvím pozemní sítě představuje veřejnou službu.

(125) S ohledem na výše uvedené není tedy prokázáno, že byla splněna první podmínka stanovená v rozsudku Altmark.

(126) Kritéria stanovená rozsudkem Altmark jsou kumulativní, což znamená, že nemá-li být dané opatření považováno za státní podporu, musí být splněna všechna kritéria. Vzhledem k tomu, že první kritérium nebylo splněno, finanční prostředky, které poskytly orgány Baskicka společnosti Itelazpi, nesplňují podmínky k tomu, aby mohly být považovány za vyrovnávací platbu za závazek služby obecného hospodářského zájmu.

([63]) Zákon č. 11/1998 ze dne 24. dubna o telekomunikacích.
([64]) Patří mezi ně služby související s národní bezpečností a civilní ochranou a rovněž provozování telefonní sítě.
([65]) Zákon č. 32/2003 ze dne 3. listopadu o telekomunikacích.
([66]) V čl. 2 odst. 1 tohoto zákona se stanoví toto: „Telekomunikace jsou službami obecného zájmu poskytovanými v režimu volné hospodářské soutěže".
([67]) Příloha II zákona č. 32/2003 obsahuje přesné a z hlediska technologií neutrální definice výrazů „telekomunikace" a „síť elektronických komunikací". Výrazem „telekomunikace" se rozumí „veškerý přenos, vysílání či přijímání znaků, signálů, písemných zpráv, obrazů, zvuků nebo informací jakékoliv povahy drátovými, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými systémy". Výrazem „síť elektronických komunikací" se rozumí „přenosové systémy, a popřípadě i přepínací nebo směrovací zařízení a ostatní prostředky, které umožňují přenos signálů drátovými, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně satelitních sítí, pevných (okruhově nebo paketově komutovaných, včetně Internetu) a mobilních pozemních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace".
([68]) Body odůvodnění 6 a 7 a pátá doložka smluv.

Čtvrtá podmínka stanovená v rozsudku Altmark: co nejmenší náklady na zajištění obecného zájmu

(127) Čtvrté kritérium rozsudku Altmark stanoví, že pokud nedojde k výběrovému řízení, musí být výše nezbytné vyrovnávací platby určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný správně řízený podnik, který je přiměřeně vybaven prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto závazků, přičemž se zohlední příjmy, které se k nim vztahují, jakož i zisk, který je přiměřený k plnění těchto povinností.

(128) Vzhledem k tomu, že výběrové řízení neproběhlo, baskické orgány tvrdí, že toto kritérium bylo splněno, neboť samotný podnik Itelazpi je správně řízeným podnikem, který je přiměřeně vybaven k tomu, aby mohl vykonávat požadované činnosti. Na základě porovnání nákladů dospěly baskické orgány k závěru, že zavedení satelitní infrastruktury by bylo dražší než zlepšení pozemní sítě, kterou provozoval podnik Itelazpi ([69]). Má-li však být splněno čtvrté kritérium zavedené rozsudkem Altmark, porovnání se satelitní technologií nepostačuje k tomu, aby bylo prokázáno, že je Itelazpi efektivní, neboť mohli existovat jiní provozovatelé pozemních sítí, kteří by tuto službu mohli poskytovat s menšími náklady.

Z výše uvedeného vyplývá závěr, že v případě Baskicka nebylo splněno ani čtvrté kritérium zavedené rozsudkem Altmark. Vzhledem k tomu, že výše uvedené podmínky jsou kumulativní, nelze mít za to, že finanční prostředky, které poskytla baskická vláda společnosti Itelazpi, nepředstavují státní podporu, neboť nesplňují podmínky k tomu, aby mohly být považovány za vyrovnávací platbu za závazek poskytování služby obecného hospodářského zájmu.

5.2.2.1. *Narušení hospodářské soutěže*

(129) Španělsko a Abertis tvrdí, že DTT a satelitní technologie představují dva různé trhy. DTT je základní platformou pro pozemní televizní vysílání na otevřených kanálech, přičemž počet provozovatelů, kteří působí na vnitrostátním trhu, závisí na počtu licencí udělených španělskou vládou. Otevřené kanály pozemního televizního vysílání jsou financovány z reklamy. Co se týče satelitního vysílání, přístup ke značnému množství kanálů poskytuje jediná platforma placeného televizního vysílání ve Španělsku, jejíž síť provozuje Astra. Tyto kanály jsou placeny z předplatného, zpravidla celého balíčku kanálů najednou. Španělské orgány také zdůraznily, že ve Španělsku nesou subjekty televizního vysílání v případě distribuce prostřednictvím satelitního vysílání mnohem vyšší náklady než v případě pozemního vysílání, takže subjekty, které vysílají otevřené kanály včetně regionálních a místních kanálů, nemívají o přemístění na tuto platformu zájem.

(130) Z mnoha důvodů je namístě učinit závěr, že platformy pozemního a satelitního vysílání působí na témže trhu.

(131) Zaprvé, v roce 2008 se Astra zúčastnila výběrového řízení týkajícího se rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii a v tomto výběrovém řízení zvítězila. V roce 2008 se Astra zúčastnila několika schůzek s autonomními oblastmi, na nichž představila svou nabídku vysílat na kanálech digitální televize kanály, které byly dosud vysílány prostřednictvím platformy pozemního vysílání. Přestože orgány později smlouvu s Kantábrií vypověděly, zájem provozovatele satelitu o poskytování služeb ve vzájemné soutěži s platformou pozemního vysílání je důkazem toho, že je možné, aby i provozovatelé satelitu obdobné služby poskytovali.

(132) Zadruhé, provozovatel satelitu Hispasat (dceřiná společnost podniku Abertis) poskytuje služby v některých částech oblasti II ([70]) a platforma satelitního vysílání je výlučně využívána v oblasti III. Jiné členské státy rovněž využívají služby satelitního vysílání, aby zajistily vysílání otevřených kanálů ve svých nejvzdálenějších oblastech ([71]).

(133) Zatřetí, některé z veřejných a soukromých kanálů, které jsou poskytovány prostřednictvím platformy pozemního vysílání, se vysílají rovněž prostřednictvím platforem satelitního vysílání, včetně samotného podniku Astra ([72]).

(134) Začtvrté, některé z regionálních kanálů mohou nebo donedávna mohly být naladěny prostřednictvím satelitní platformy, což je v rozporu s tvrzením, že regionální vysílací subjekty nemají zájem o využití satelitní technologie.

([69]) Tato studie nebyla Komisi předložena.
([70]) Hispasat poskytuje tyto služby na podporu sítě DTT v oblasti II.
([71]) Například Francie.
([72]) Například Antena 3, Cuatro, Telecinco, La Sexta, La Siete, Teledeporte, TVE, la2, Canal 24 horas.

(135) Zapáté, Komise rovněž poukazuje na argument společnosti Astra, podle něhož může kapacita satelitu obsáhnout nabídku 1 380 kanálů a zajistit jejich zeměpisné vymezení. Astra ujišťuje, že nic nebrání tomu, aby platforma satelitního vysílání takový počet kanálů zprostředkovala. Kromě toho se zdá, že 1 380 regionálních kanálů je nadnesené číslo. Přestože odpovídá maximálnímu počtu kmitočtů, které jsou na celém území Španělska k dispozici pro celostátní, regionální a místní kanály, počet skutečně udělených licencí byl mnohem nižší (viz poznámka pod čarou č. 13). Je však pravdou, že ne všechny subjekty televizního vysílání, jimž byla udělena licence, skutečně vysílají na kmitočtech, které jim byly přiděleny.

(136) Zašesté, některé subjekty televizního vysílání daly přednost pozemnímu přenosu, neboť získaly práva k přenosu obsahů výlučně prostřednictvím platformy pozemního vysílání. To však neznamená, že pozemní a satelitní přenos se zajišťují v rámci dvou různých trhů. Obdobně jako tyto subjekty získaly práva pro pozemní platformu, mohly by v případě nutnosti postupovat stejně, i pokud jde o satelitní platformu. Navíc platí, že pokud je satelitní platforma vybrána prostřednictvím výběrového řízení, jak tomu bylo v případě oblasti III, mohlo by dojít k tomu, že bude subjektům televizního vysílání uložena „povinnost přenosu".

(137) A konečně, podle údajů z května 2010 ([73]) se pokrytí DTT ve Španělsku týkalo 98,85 % obyvatel, zatímco pouhých 93,5 % domácností sleduje televizní programy prostřednictvím pozemní platformy. Znamená to, že 5 % domácností má přístup k DTT, avšak nevyužívá jej, neboť většina z nich má předplacené placené televizní programy poskytované prostřednictvím satelitu.

(138) Vzhledem k tomu, že mezi platformami satelitního a pozemního vysílání existuje hospodářská soutěž, je namístě učinit závěr, že opatření zaměřené na rozvoj, provozování a údržbu DTT v oblasti II narušuje hospodářskou soutěž mezi oběma platformami. Je třeba poukázat na skutečnost, že v důsledku tohoto opatření došlo ke znevýhodnění jiných platforem, zejména internetového televizního vysílání. Přestože širokopásmové připojení není ještě v celé oblasti II zajištěno, je velmi pravděpodobné, že se jeho pokrytí v budoucnosti značně rozšíří.

5.2.2.2. *Ovlivnění obchodu*

(139) Dané opatření ovlivňuje obchod v rámci Unie. Z judikatury evropských soudů vyplývá, že „finanční podpora poskytnutá státem nebo ze státních zdrojů ovlivní obchod v rámci Společenství, pokud posílí postavení jednoho podniku vůči jiným podnikům soutěžícím na vnitřním trhu Společenství" ([74]).

(140) Provozovatelé sítí působí v odvětví, v němž dochází k obchodním výměnám mezi členskými státy. Společnost Abertis je stejně jako stěžovatel, společnost Astra, součástí mezinárodní skupiny podniků. Opatření zaměřené na rozvoj, provozování a údržbu DTT v oblasti II tedy ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

5.2.3. **Závěry týkající se existence podpory**

(141) Komise se s ohledem na výše uvedené argumenty domnívá, že dané opatření odpovídá kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1 SFEU. Za těchto okolností musí být toto opatření považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

5.3. POSOUZENÍ SLUČITELNOSTI

5.3.1. **Obecné úvahy**

(142) Komise je aktivním zastáncem přechodu od analogového televizního vysílání na digitální. Výhody přechodu na digitální vysílání jsou popsány v akčním plánu eEurope 2005 a ve dvou sděleních týkajících se přechodu na digitální technologii ([75]). Komise rovněž uznává, že přechod na digitální technologii by mohl trvat déle, pokud by byl ponechán pouze na působení tržních sil.

([73]) Analýza trhu v oblasti televizního vysílání, kterou Španělsko předložilo při oznámení opatření: Náhrada škod způsobených uvolněním digitální dividendy ve Španělsku, SA. 32619 (2011/N).

([74]) T-55/99 Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) v. Komise Evropských společenství, Recueil 2000, s. II-3207.

([75]) KOM(2002)263 v konečném znění, „eEurope 2005: Informační společnost pro všechny"; KOM(2003)541 v konečném znění, „Sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání)" a KOM(2005)204 v konečném znění, „Sdělení Komise o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání".

(143) Členské státy mají možnost využít podpor k tomu, aby napravily určité specifické selhání trhu nebo aby zajistily sociální či regionální soudržnost ([76]). V každém případě je však nutné prokázat, že navrhované podpory jsou přiměřeným nástrojem k řešení daného problému, že jsou omezeny na nezbytné minimum a že nenarušují hospodářskou soutěž. V obdobném smyslu se ve sdělení o přechodu stanoví, že ve specifické oblasti digitalizace je veřejný zásah oprávněný, pokud jsou splněny dvě podmínky: existence veřejných zájmů a existence selhání trhu, čímž se rozumí, že tržní síly nejsou samy o sobě s to zajistit obecný blahobyt. Kromě toho se upřesňuje, že veřejný zásah se musí v každém případě opírat o spolehlivou analýzu trhu.

(144) Ve sdělení o přechodu je přechod na digitální televizní vysílání označen za velkou výzvu pro odvětví, jejíž zvládnutí musí probíhat na základě tržního mechanismu. V zásadě by se hospodářské soutěže měla účastnit každá síť vlastními prostředky. Aby byla zajištěna tato zásada, měl by každý zásah státu být technologicky neutrální. Za jediné výjimky z tohoto pravidla mohou být považovány zásahy, jejichž cílem je náprava konkrétního selhání trhu nebo odstranění nesouladu, za předpokladu, že tyto zásahy představují vhodný, nezbytný a přiměřený prostředek k nápravě těchto problémů.

(145) Pokud by měl být přechod proveden pouze působením trhu, hrozilo by, že z důvodu sociálního znevýhodnění by nemohly všechny vrstvy obyvatelstva využívat výhod, které přináší digitální televizní vysílání. Může se tedy stát, že v souvislosti s tímto problémem týkajícím se sociální soudržnosti budou mít členské státy v úmyslu přesvědčit se o tom, zda mají všichni občané po ukončení analogového televizního vysílání přístup k vysílání digitálnímu. Vzhledem k tomu, že přechod na digitální technologii zvyšuje náklady spotřebitelů a vyžaduje změnu jejich zvyklostí, je možné, že si budou členské státy přát pomoci zvláště znevýhodněným skupinám společnosti, například starším osobám, domácnostem s nízkými příjmy nebo osobám žijícím v okrajových regionech.

(146) Pravidla pro udělování státní podpory v tomto odvětví Komise uplatnila v mnoha rozhodnutích o státních podporách, přijatých na základě sdělení týkajících se přechodu na digitální technologii ([77]). Členské státy mají několik možností, jak poskytnout finanční prostředky z veřejných zdrojů na přechod na digitální technologii a zaručit přitom, že bude ve všech zeměpisných oblastech nadále zajištěno odpovídající pokrytí televizním signálem. Jedním z úkolů je přitom financování rozvoje přenosové sítě v oblastech, v nichž by byl za jiných okolností příjem televizního signálu nedostatečný ([78]). Takovéto financování je však možné pouze pod podmínkou, že nezpůsobí zbytečné narušení hospodářské soutěže mezi technologiemi či podniky a že bude omezeno na nezbytné minimum.

5.3.2. **Právní základy pro posouzení slučitelnosti plánovaného opatření**

(147) Španělské orgány se odvolávají na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a čl. 106 odst. 2 SFEU, aby dané opatření odůvodnily v případě, že bude považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise následně posuzuje slučitelnost tohoto opatření s ohledem na tato ustanovení a na výše uvedené obecné úvahy.

5.3.3. **Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU**

(148) Aby mohla Komise určit, zda je podpora v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, musí zvážit její kladné a záporné dopady. V rámci tohoto zvážení zkoumá Komise následující otázky:

1) je opatření podpory zaměřeno na jednoznačný cíl společného zájmu?

2) je podpora vymezena takovým způsobem, aby umožnila dosažení cíle společného zájmu, tj. řeší podpora selhání trhu nebo jiný cíl? Zejména:

   a) je opatření podpory vhodným nástrojem, nebo existují i jiné, vhodnější nástroje?

([76]) Viz dokument „Cílenější státní podpory a jejich nižší počet: plán pro reformu státní podpory v letech 2005–2009“, KOM(2005) 107 v konečném znění.

([77]) Viz, kromě jiných rozhodnutí, N622/03 Digitalisierungsfonds – Rakousko (Úř. věst. C 228, 17.9.2005, s. 12); C25/04 Zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko – Německo (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14); C24/04 Zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve Švédsku (Úř. věst. L 112, 30.4.2007, s. 77); C52/05 Digitální dekodéry – Itálie (Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1); N270/06 Příspěvky na digitální dekodéry s API (Application Program Interface) – Itálie (Úř. věst. C 80, 13.4.2007, s. 3); N107/07 Příspěvky na IdTV – Itálie (Úř. věst. C 246, 20.10.2007, s. 2); C34/06 Zavedení digitální pozemní televize (DVB-T) v Severním Porýní-Vestfálsku (Úř. věst. L 236, 3.9.2008, s. 10); SA 28685 Příjem digitálního televizního vysílání v Kantábrii – Španělsko (Úř. věst. C 119, 24.4.2012, s. 1).

([78]) Viz bod 132 odůvodnění rozhodnutí Komise C25/04 o státní podpoře, kterou poskytla Spolková republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko – Německo (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14).

b) má podpora motivační účinek v tom smyslu, že mění chování podniků?

c) je opatření podpory přiměřené, tj. bylo by možno dosáhnout stejných změn chování s použitím menší podpory?

3) jsou narušení hospodářské soutěže a účinek na obchod omezené, a tudíž celkově převažují příznivé účinky?

5.3.3.1. *Cíl společného zájmu*

(149) Cílem režimu podpor je urychlit proces přechodu na digitální technologii ve Španělsku a zajistit obyvatelům některých vzdálených a venkovských oblastí trvalý příjem televizního signálu. Cílem opatření je tedy umožnit osobám, které v těchto oblastech žijí, sledování televizního vysílání. Přístup ke komunikačním prostředkům, mezi něž patří i televizní vysílání, má zásadní význam pro to, aby mohli občané uplatňovat své ústavní právo na přístup k informacím. Význam digitálního vysílání a výhody, jež přináší, uznala Komise v akčním plánu eEurope 2005 ([79]) a ve dvou sděleních týkajících se přechodu z analogové na digitální technologii ([80]). Ve svém sdělení nazvaném „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost" ([81]) Komise uvedla, že pokud bude plánovaný přechod z analogového pozemního vysílání dokončen do roku 2012, zlepší se přístup ke spektru v Evropě. Vzhledem k tomu, že digitální vysílání využívá spektrum vyšší účinnosti, kapacita spektra se může uvolnit pro další uživatele, například pro nová vysílací střediska a pro mobilní telefonní služby, což současně podpoří inovaci a růst odvětví televizního vysílání a elektronických komunikací.

(150) Závěrem tedy je, že opatření se zaměřuje na splnění jednoznačného cíle společného zájmu.

5.3.3.2. *Správné vymezení podpory*

Selhání trhu

(151) Jak uvedly španělské orgány, existuje obecná shoda na tom, že může nastat situace, kdy by některé vrstvy obyvatel nemohly využívat výhod, které přináší digitální televizní vysílání (problém sociální a regionální soudržnosti). K selhání trhu může dojít v případě, že hospodářské subjekty, které na trhu působí, nevezmou dostatečně v potaz kladné dopady přechodu na digitální technologii v celé společnosti, neboť nebudou mít pro tento účel hospodářské pobídky (pozitivní externality). S ohledem na sociální soudržnost je navíc možné, že členské státy budou mít v úmyslu zaručit všem občanům přístup k digitálnímu televiznímu vysílání po ukončení analogového vysílání, a mohou proto uvažovat o přijetí opatření na to, aby ve všech zeměpisných oblastech i nadále zajistily odpovídající pokrytí televizním signálem.

(152) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uznala, že došlo k selhání trhu, neboť subjekty televizního vysílání nehodlají nést dodatečné náklady na rozšíření pokrytí nad rámec svých zákonných povinností. Satelitní platformy ani domácnosti navíc neprovedly investice, které by zajistily, že všichni obyvatelé oblasti II budou moci přijímat digitální kanály prostřednictvím satelitu. Komise proto uznává, že pokud bude zajištění digitálního pokrytí záviset pouze na působení tržních sil, může nastat situace, že osobám s trvalým bydlištěm ve venkovských oblastech bude zcela upřena možnost přijímat signál na otevřených kanálech digitálního televizního vysílání, a veřejný zásah v podobě finanční podpory jednotlivců tudíž může být užitečný.

Technologická neutralita, vhodnost a přiměřenost opatření

(153) Pro případy přechodu na digitální technologii platí zásada technologické neutrality, stanovená v mnoha rozhodnutích Komise ([82]) a potvrzená Tribunálem i Soudním dvorem ([83]).

([79]) KOM(2002) 263 v konečném znění, „eEurope 2005: Informační společnost pro všechny".
([80]) KOM(2003) 541 v konečném znění, „Sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání)" a KOM(2005)204 v konečném znění, „Sdělení Komise o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání".
([81]) KOM(2005) 229 v konečném znění, 1.6.2005.
([82]) Viz poznámka pod čarou č. 77.
([83]) Věci T-8/06 – FAB Fernsehen aus Berlin GmbH v. Komise, rozsudek ze dne 6. října 2009, Sb. rozh. 2009, s. II-00196; C-544/09P – Německo v. Komise, rozsudek ze dne 15. září 2011, dosud nezveřejněný; T-177/07, Mediaset SpA v. Komise, rozsudek ze dne 15. června 2010, Sb. rozh. 2010, s. II-02341; a C-403/10 P – Mediaset SpA v. Komise, rozsudek ze dne 28. července 2011.

(154) Výběr technologie musí být obecně prováděn prostřednictvím technologicky neutrálního výběrového řízení, jak tomu bylo v jiných členských státech ([84]). Pokud takovéto výběrové řízení nebylo uspořádáno, konkrétní technologie by mohla být zvolena, pokud by byla odůvodněna závěry předběžné studie, z nichž by vyplývalo, že z hlediska kvality a nákladů bylo možné zvolit pouze jediné technologické řešení ([85]). Důkazní břemeno náleží členskému státu, který je povinen prokázat, že takováto studie je dostatečně spolehlivá a že byla realizována s nejvyšší možnou mírou nezávislosti ([86]).

(155) Jak bylo uvedeno v oddíle 2.2, převážná většina výběrových řízení nebyla z hlediska technologií neutrální, protože buď explicitně, tedy určením předmětu výběrového řízení, nebo implicitně, tedy popisem technických specifikací, odkazují na technologii pozemního vysílání a na DTT. Takovéto požadavky mohli splnit pouze provozovatelé DTT (kteří se také jako jediní zúčastnili uvedených výběrových řízení). Španělské orgány tvrdí, že odkazy na DTT ve výběrových řízeních či specifikace týkající se zařízení a vysílacích středisek DTT neznamenají, že využití těchto středisek je pro uchazeče povinné. Uvedené odkazy však nemohou být důvodně vykládány takovým způsobem, jaký navrhují španělské orgány. Ať je tomu jakkoliv, i kdyby byl tento výklad správný, tento formální argument je zcela v rozporu s tržní realitou. Účast ve výběrových řízeních znamená pro uchazeče vynaložení značných prostředků i nákladů. Vzhledem k tomu, že v oblasti II proběhlo několik stovek výběrových řízení, náklady se znásobily a představovaly značnou překážku pro vstup jakýchkoliv uchazečů, kteří by měli v úmyslu zajistit pokrytí pro celou oblast II. Řada zásahů, jimiž španělská vláda podpořila technologii DTT, jak je vysvětleno v bodech 88 a 89, spolu s výslovnými odkazy na DTT ve výběrových řízeních a nutností zúčastnit se stovek různých výběrových řízení, to vše představuje pro ostatní provozovatele platforem jasný signál, že z obchodního hlediska není k účasti ve výběrových řízeních žádný důvod. Závěrem tedy je, že v převážné většině případů zabránily tyto odkazy provozovatelům jiných platforem v tom, aby se zapojili do soutěže ([87]).

(156) Předběžná studie předložená španělskými orgány, kterou se zabývá bod odůvodnění 52, dostatečně neprokázala, proč by měla mít platforma pozemního vysílání přednost před satelitní platformou. Z této studie naopak vyplývá, že konkrétní technologické řešení, jímž má být provedeno rozšíření pokrytí, musí být zvoleno pro každou oblast zvlášť s přihlédnutím k jejím topografickým a demografickým charakteristikám. Z tohoto závěru spíše vyplývá, že má-li být určeno, která z platforem je nejvhodnější, je zapotřebí uspořádat technologicky neutrální výběrové řízení.

(157) V průběhu řízení předložily některé autonomní oblasti interní výpočty, v nichž porovnávaly náklady na využití obou technologií pro účely rozšíření pokrytí. Avšak nehledě na skutečnost, že nebylo jasně určeno datum provedení těchto výpočtů, žádný z nich nebyl natolik podrobný a spolehlivý, aby odůvodnil volbu technologie pozemního vysílání pro účely rozšíření pokrytí. A co více, žádný z těchto výpočtů nebyl proveden nezávislým odborníkem.

(158) Co se týče obou nákladových studií, které předložila společnost Abertis, je třeba poukázat na skutečnost, že byly vyhotoveny v roce 2010, tedy značnou dobu po provedení zkoumaných opatření. Bez ohledu na to, zda mohou být tyto studie považovány za dostatečně nezávislé a spolehlivé, nemohou odůvodnit skutečnost, že španělská vláda nepřistoupila k uspořádání technologicky neutrálního výběrového řízení, neboť byly provedeny až po přijetí napadených opatření. Závěry těchto studií ostatně vyvracejí odhady nákladů předložené společností Astra, které prokazují, že nejvýnosnější je technologie satelitního vysílání.

(159) Opatření, které je předmětem tohoto řízení, tedy nelze považovat za vhodné.

(160) Skutečnost, že některé z domácností v oblasti II přijímají otevřené kanály prostřednictvím satelitního vysílání ([88]), svědčí o tom, že technologie pozemního vysílání nemusí představovat za všech okolností nejúčinnější a nejvhodnější platformu. Uvádí se rovněž, že technologie satelitního vysílání je užívána i v některých jiných členských státech ([89]).

([84]) Viz poznámka pod čarou č. 12.

([85]) Takováto studie byla použita pro odůvodnění výběru určité technologie ve věci širokopásmového připojení, viz rozhodnutí Komise N222/06 – *Aid to bridge the digital divide in Sardinia* (Úř. věst. C 68, 24.3.2007, s. 6).

([86]) Spojené království zvolilo DTT pro účely poskytování místního televizního vysílání na základě předběžné studie, kterou provedl regulační orgán této země, OFCOM, a na základě předběžné konzultace hospodářských subjektů působících na daném trhu. S ohledem na tyto skutečnosti netrvala Komise na provedení technologicky neutrálního výběrového řízení. SA.33980 (2012/N) – místní televizní vysílání ve Spojeném království. http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/244689/244689_1425664_116_2.pdf.

([87]) Přestože v prvním technologicky neutrálním výběrovém řízení, které se konalo v Kantábrii, předložila své nabídky založené na satelitní technologii tři sdružení (Castilla-La Mancha Telecom, Telefónica a Astra), dalších výběrových řízení se již nezúčastnil žádný z těchto podniků ani žádný jiný provozovatel jiné platformy než DTT.

([88]) Hispasat, jejímiž společnými vlastníky jsou Abertis a španělský stát, poskytuje své služby v některých autonomních oblastech v částech oblasti II. Například na Kanárských ostrovech přijímá 16 obcí nacházejících se v oblasti II televizní signál na otevřených kanálech prostřednictvím satelitu. V oblasti Kastilie a León se stejná situace týká přibližně 9 000 osob. Vzhledem k tomu, že Abertis vykonává dohled nad satelitními přijímači ve všech pozemních střediscích a neumožňuje ostatním provozovatelům satelitů, aby se k těmto přijímačům připojili, poskytovat služby spočívající v přenosu DTT pro stožáry pozemního vysílání může pouze Hispasat.

([89]) Například Francie, Spojené království, Itálie, Slovensko.

(161) Ostatně i skutečnost, že se Astra zúčastnila technologicky neutrálního výběrového řízení na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii a že vyhrála, poukazuje přinejmenším na to, že tuto službu může poskytovat i satelitní platforma ([90]).

(162) Je nadále sporné, zda bylo dané opatření vhodné. Přestože dne 3. dubna 2010 byl ve Španělsku dokončen přechod od analogového televizního vysílání na DTT v kmitočtovém pásmu 800 MHz, v roce 2011 bylo rozhodnuto o tom, že kmitočtové pásmo 800 MHz bude poskytnuto k dražbě. Vysílání musí být proto do 1. ledna 2014 přemístěno na jiné kanály vysílané v kmitočtovém pásmu nižším než 790 MHz. To však s sebou nese nutnost dodatečných nákladů, a proto Španělsko oznámilo dne 5. listopadu 2011 přijetí dvou opatření pro domácnosti a subjekty televizního vysílání s rozpočtem mezi 600 a 800 miliony EUR v oblasti I (pro oblast II nebylo zatím žádné opatření oznámeno) ([91]). Tyto náklady by nevznikly, pokud by byly zvoleny jiné platformy (internetové, kabelové nebo satelitní televizní vysílání).

(163) Navíc bylo uvedeno, že 4G mobilní frekvence LTE ruší signály DTT, takže domácnosti jsou nuceny pořizovat nákladné filtry, aby chránily svůj signál DTT před vlnami LTE ([92]). Nelze vyloučit ani to, že interference tohoto typu se stanou obecnějším problémem, který může v budoucnu oslabit význam pozemního televizního vysílání, zejména pokud dojde k posilování a rozšiřování sítí NGA (sítě nové generace).

(164) Španělské orgány předložily další dva argumenty, jimiž vysvětlují, proč by měl být satelitní přenos dražší než DTT. Zaprvé, ve smlouvách, které tyto orgány uzavřely s určitými poskytovateli, jsou ve vztahu k subjektům televizního vysílání stanovena určitá územní omezení. Zajištění tohoto podmíněného přístupu by bylo při využití satelitní technologie nákladnější. Zadruhé uvádějí, že satelitní technologie nebyla vybavena zařízením k vysílání velkého počtu regionálních kanálů. Tyto argumenty nebyly prokázány a jsou v rozporu se skutečností, že smlouva uzavřená mezi společností Astra a Kantábrií zahrnovala profesionální systém podmíněného přístupu. Z výpočtů nákladů, které předložila Astra, navíc vyplývá, že satelitní technologie by byla levnější dokonce i v případě, že by musely být uzavřeny jednotlivé smlouvy pro každý ze španělských regionů zvlášť. Pokud jde o regionální televizní vysílání, Astra tvrdí, že počet 1 380 kanálů, který předkládá španělská vláda, je velmi nadnesený ([93]). Z jejích vlastních výpočtů opět vyplývá, že využití satelitní technologie by bylo levnější, i kdyby zahrnovalo regionální a místní kanály.

(165) Bylo rovněž prokázáno, že regionální vlády si byly vědomy toho, že kromě rozšíření platformy pozemního vysílání existují i jiné technologické možnosti. Během řízení se zjistilo, že před zahájením procesu bylo uspořádáno několik schůzek mezi některými regiony a zástupci společnosti Astra. Na těchto schůzkách jim Astra předložila nabídku satelitního řešení, které však regionální vlády dále nevěnovaly pozornost.

(166) Co se týče přiměřenosti, španělská vláda měla v okamžiku, kdy připravovala opatření pro oblast II, provést porovnání nákladů (nebo výběrové řízení) na celostátní úrovni. Vzhledem k tomu, že hlavní náklady na satelitní síť souvisí s kapacitou satelitu, pracuje tato platforma s výraznými úsporami z rozsahu ([94]). Z jednání, která vedla Astra s regionálními vládami, vyplývá, že tento podnik nabídl možnost značných slev pro případ, že by byla uzavřena společná smlouva pro několik regionů. Pokud by tedy bylo uspořádáno jedno výběrové řízení na celostátní úrovni, bylo by namístě očekávat další slevy. Vzhledem k přijetí decentralizovaných a neharmonizovaných opatření, někdy dokonce na úrovni obcí, se však tato technologie, která by mohla poskytnout takovéto úspory z rozsahu, naopak ocitla v dosti nevýhodném postavení. Důsledkem bylo zvýšení celkové částky státní podpory, která byla nezbytná pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání do domácností v oblasti II. Je sice pravdou, že španělské orgány mají pravomoc rozhodnout o tom, jakým způsobem budou organizovat svou správu, avšak ve chvíli, kdy poskytly finanční prostředky ze zdrojů ústřední vlády, nemusely trvat na využití DTT, ale mohly namísto toho alespoň motivovat autonomní oblasti k tomu, aby ve svých výběrových řízeních zohlednily možné účinky snižování nákladů, jež mohly poskytovat některé platformy.

(167) Komise se tedy domnívá, že zkoumané opatření nesplňuje zásadu technologické neutrality. Jak již bylo vysvětleno výše, dané opatření není přiměřené a nepředstavuje vhodný nástroj, jak obyvatelům oblasti II zajistit pokrytí otevřenými kanály.

Provozování a údržba sítí

(168) Pokud jde o finanční prostředky, které jsou v současné době poskytovány na provozování a údržbu podporovaných sítí, tyto prostředky doplňují státní podporu určenou na zavádění sítí, a proto toto financování nelze považovat za technologicky neutrální. Jeho účelem je zachování středisek, jež vysílají signál prostřednictvím platformy pozemního vysílání. Z tohoto důvodu je i výše uvedená podpora neslučitelná.

([90]) Jak zdůraznil rozsudek vnitrostátního soudu. Viz poznámka pod čarou 7.
([91]) Viz poznámka pod čarou 13.
([92]) http://stakeholders.ofcom.org.uk/consultations/second-coexistence-consultation/.
([93]) Astra odhaduje, že celkový počet místních kanálů, které jsou v současnosti vysílány, není vyšší než 415.
([94]) Tento satelitní signál může být vysílán na celém území Španělska. Pokud jde o platformu pozemního vysílání, zeměpisné rozšíření vyžaduje naopak zavedení dalších opakovačů a/nebo komunikačních stožárů.

(169) Veškeré budoucí státní podpory určené na údržbu a provozování sítě musí být oznámeny a musí dodržovat zásadu technologické neutrality.

5.3.3.3. *Zamezení zbytečnému narušování hospodářské soutěže*

(170) Přestože by daný veřejný zásah mohl být odůvodněn vzhledem k existenci určitých selhání trhu a možných problémů týkajících se soudržnosti, způsob, jakým bylo toto opatření připraveno, zbytečně narušuje hospodářskou soutěž.

Závěr ohledně čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

(171) Závěrem je, že zkoumané opatření, včetně trvající podpory, nepředstavuje vhodný nástroj, který by byl nezbytný a přiměřený ve vztahu k nápravě zjištěného selhání trhu.

5.3.4. **Ustanovení čl. 106 odst. 2 SFEU**

(172) Výjimku stanovenou v čl. 106 odst. 2, kterou lze uplatnit na státní vyrovnávací platby za náklady na poskytování veřejné služby, není možné uplatnit v tomto případě ani obecně, ani v případě Baskicka. Komise zastává názor, že vnitrostátní (nebo regionální) orgány musí jasně definovat SOHZ a pověřit jejím poskytováním určitý podnik. Jak již bylo uvedeno v bodech odůvodnění 119 až 122, má se za to, že ani Španělsko, ani baskické orgány nedefinovaly provozování platformy pozemního vysílání jednoznačně jako veřejnou službu.

5.3.5. **Existující podpora**

(173) Abertis připomíná, že zavádění sítě pozemního televizního vysílání v oblasti II financovaly téměř v plném rozsahu španělské regiony z veřejných zdrojů, a to na základě právních předpisů přijímaných od roku 1982, tedy ještě před rokem 1986, kdy Španělsko přistoupilo k Evropskému hospodářskému společenství. Podle názoru Abertis se tedy lze domnívat, že je tento režim součástí trvajícího veřejného financování určeného na provozování místních pozemních sítí, takže může být považován za existující podporu.

(174) Přestože rozšíření pozemní sítě nepochybně začalo být financováno na začátku 80. let, v té době ještě nepůsobily na trhu soukromé subjekty televizního vysílání. Rozšířená infrastruktura proto sloužila výhradně potřebám veřejného subjektu televizního vysílání, který měl v každém případě povinnost zajistit svůj signál většině obyvatelstva. V té době bylo navíc pozemní televizní vysílání jedinou platformou ve Španělsku, z níž mohl být vysílán televizní signál. Rozšíření jediné stávající sítě tedy nenarušilo hospodářskou soutěž s jinými platformami.

(175) Od té doby došlo k dalšímu rozvoji právních předpisů i technologie, což vedlo ke vzniku nových platforem televizního vysílání a vstupu nových hospodářských subjektů, zejména soukromých subjektů televizního vysílání, na trh. Vzhledem k tomu, že došlo k zásadním změnám, pokud jde o příjemce i obecné okolnosti poskytování finančních prostředků z veřejných zdrojů, nelze se domnívat, že zkoumané opatření představovalo změnu formální či administrativní povahy; jednalo se spíše o změnu samotné podstaty původního režimu, a opatření musí být proto považováno za zcela nový režim podpor ([95]). V každém případě platí, že přechod od analogového televizního vysílání na vysílání digitální bylo možné uskutečnit pouze díky nejnovějšímu vývoji technologií a jde tedy o nový fenomén. Španělské orgány měly proto tuto novou podporu oznámit.

5.4. ZÁVĚR

(176) Má se za to, že finanční prostředky, které poskytlo Španělsko (včetně podpory, kterou poskytly španělské autonomní oblasti a sdružení obcí) provozovatelům sítí pozemního vysílání pro účely zlepšení a digitalizace jejich sítě

([95]) Věci T-195/01 a T-207/01, Gibraltar, Recueil 2002, s. II-2309, body 109–111.

s cílem poskytovat otevřené televizní kanály v oblasti II, představují podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tato podpora není slučitelná se společným trhem, neboť nesplňuje kritérium technologické neutrality. Podpora navíc nebyla ani oznámena ([96]) Komisi, jak požaduje čl. 108 odst. 3 SFEU, a byla poskytnuta protiprávně bez souhlasu Komise. Kvůli všem těmto důvodům ji provozovatelé sítí pozemního vysílání musí vrátit.

(177) Kromě toho Komise zastává názor, že za neslučitelnou musí být považována také trvající podpora na provozování a údržbu digitalizované sítě, která byla poskytnuta mimo výběrová řízení nebo na základě výběrových řízení, která nebyla z hlediska technologií neutrální. Ani tato podpora nebyla Komisi oznámena, jak požaduje čl. 108 odst. 3 SFEU, a byla poskytnuta protiprávně bez souhlasu Komise.

(178) Veškeré budoucí státní podpory určené na údržbu a provozování sítě musí být oznámeny a musí dodržovat zásadu technologické neutrality.

6. **VRÁCENÍ**

6.1. NUTNOST ZRUŠENÍ PODPORY

(179) Podle SFEU a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise poté, co se zjistí, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, zda dotyčný stát takovou podporu zruší nebo upraví ([97]). Soudní dvůr také opakovaně prohlásil, že povinnost členského státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ([98]). V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že je tohoto cíle dosaženo, jakmile příjemce vrátí protiprávní podporu, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu oproti svým konkurentům, a obnoví se stav před poskytnutím podpory ([99]).

(180) V souladu s touto judikaturou se v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([100]) stanoví toto: „Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil."

(181) Proto vzhledem ke skutečnosti, že finanční prostředky určené na zlepšení a digitalizaci platformy pozemního vysílání a na její následnou údržbu a provozování, které byly ve Španělsku poskytnuty počínaje lety 2008–2009, představují protiprávní a neslučitelnou podporu, je nutné trvat na tom, aby Španělsko vymáhalo navrácení této neslučitelné podpory s cílem obnovit stav, který existoval na trhu před jejím poskytnutím.

6.2. PŘÍJEMCI STÁTNÍ PODPORY A VYČÍSLENÍ PODPORY

(182) Přímými příjemci podpory jsou provozovatelé platformy, kteří přímo získali finanční prostředky na zlepšení a rozšíření svých sítí a/nebo na jejich provozování a údržbu. Pokud byla podpora poskytnuta veřejným podnikům, které následně uspořádaly výběrová řízení na rozšíření pokrytí, má se za to, že vybraný provozovatel platformy je nepřímým příjemcem. Protiprávní a neslučitelná podpora musí být vymáhána od provozovatelů platformy bez ohledu na to, zda byli jejími přímými či nepřímými příjemci.

6.2.1. **Klasifikace výběrových řízení**

(183) V případech, kdy byla protiprávní podpora poskytnuta prostřednictvím výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální, musí členský stát tato výběrová řízení zařadit do kategorie dodávek telekomunikačního zařízení nebo do kategorie rozšíření pokrytí, v souladu s níže uvedenými podmínkami.

(184) V rámci výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí je podnik, jemuž byla zadána zakázka, pověřen úkolem zajistit (a dokonce i vybudovat) funkční síť DTT. Mezi činnosti, které je nutné vykonat pro splnění tohoto cíle, patří navržení sítě včetně inženýrských prací, přenos signálu, zavedení sítě a zajištění nezbytného zařízení.

([96]) S výjimkou regionu Murcie, který oznámil opatření až po jeho provedení.
([97]) Věc C-70/72 Komise v. Německo, Recueil 1973, s. 00813, bod 13.
([98]) Spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92 Španělsko v. Komise, Recueil 1994, s. I-4103, bod 75.
([99]) Věc C-75/97 Belgie v. Komise, Recueil 1999, s. I-3705, body 64–65.
([100]) Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

(185) V rámci výběrových řízení týkajících se dodávek telekomunikačních zařízení je podnik, jemuž byla zadána zakázka, pověřen zajištěním zařízení nezbytného pro zlepšení sítě. Mezi činnosti, které je nutné vykonat pro splnění tohoto cíle, patří dodání a instalace zařízení, jeho uvedení do provozu a zajištění školení zaměstnanců. V případě těchto výběrových řízení na dodávky zařízení není požadováno navrácení podpory.

(186) Poté, co Španělsko provede klasifikaci výše uvedených výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, je povinno vymáhat vrácení podpory, pokud dané výběrové řízení nesplňuje dvě kumulativní podmínky: 1) výběrové řízení se týká rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním (nikoliv pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním) a/nebo obsahuje doložku o technologické neutralitě; a 2) technické specifikace daného výběrového řízení připouští jiné než pozemní technologie. Pokud se Španělsko domnívá, že tyto dvě podmínky splňují kromě výběrových řízení, jež považuje Komise za technologicky neutrální, ještě další výběrová řízení, poskytne Komisi dokumentaci příslušného výběrového řízení.

Příklad

Z výběrových řízení, která Komise přezkoumala, se za příklad výběrového řízení na rozšíření pokrytí, které není z hlediska technologií neutrální, považuje výběrové řízení uspořádané autonomní oblastí Extremadura ([101]). Přestože název výběrového řízení odkazuje pouze na dodávku telekomunikačního zařízení, předmětem výběrového řízení je ve skutečnosti i navržení a zavedení sítě ([102]). Vzhledem k obsaženým specifikacím nelze toto výběrové řízení považovat za technologicky neutrální ([103]), přestože obsahuje doložku, která se na první pohled jeví jako doložka o technologické neutralitě ([104]).

Dalším příkladem výběrového řízení na rozšíření pokrytí, které nebylo z hlediska technologií neutrální, je výběrové řízení uspořádané veřejným podnikem AICCM v autonomní oblasti Madrid ([105]). V tomto případě lze jak z názvu výběrového řízení, tak z jeho obsahu vyvodit, že je určeno na rozšíření pokrytí ([106]) výhradně v souvislosti s platformou pozemního vysílání ([107]).

([101]) Dodání, instalace a uvedení do provozu zařízení nezbytného k poskytování služby přenosu a vysílání DTT šesti digitálních komplexů na celostátní úrovni (Red Global Estatal, Red de Frecuencia Única) a komplexu na úrovni autonomní oblasti (Múltiplex Autonómico) v obcích v Extremaduře v rámci druhé fáze celostátního plánu přechodu na DTT; spis: SU-28/2009.

([102]) Dodání, instalace a uvedení do provozu zařízení nezbytného k poskytování služby přenosu a vysílání DTT šesti digitálních komplexů na celostátní úrovni (Red Global Estatal, Red de Frecuencia Única) a komplexu na úrovni autonomní oblasti (Múltiplex Autonómico) (dále jen „RGE, SFN a AUT“) v obcích v rámci druhé fáze celostátního plánu přechodu na DTT. Zahrnuje následující činnosti: a) navržení technických sítí pro vysílání a přenos, které mají tvořit základnu pro poskytování služby; b) plánování dodávek zařízení nezbytných k vybudování navržené sítě; c) zavedení sítě, včetně instalace nezbytných zařízení a infrastruktur a jejich uvedení do provozu. Tato dodávka je uskutečněna „na klíč“.

([103]) Strana 2 bod 5: „Hlavním cílem, který má být splněn, je rozšíření a pokud možno 100 % zajištění pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním (DTT) pro všechny občany žijící v obcích Extremadury spadajících do druhé fáze rozšíření. Nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o strukturu sítě nebo technologii či technologie, které mají být využity, za předpokladu, že budou splněny minimální stanovené podmínky“.
Strana 10 bod 7: „Uchazeči musí ve svých nabídkách uvést strukturu navržené přenosové sítě, která musí být v souladu s vysílací sítí. Pro každý komplex bude navržen optimální způsob poskytování služby, přičemž musí být za všech okolností zohledněna kritéria ekonomické a technologické optimalizace“.

([104]) Mezi další výběrová řízení, která mají podle názoru Komise spadat do téže kategorie, patří výběrové řízení 2009/000127, které uspořádala vláda Andalusie, a S-004/10/10, které uspořádala vláda Extremadury.

([105]) Soubor technických doložek, jimiž se má řídit „Smlouva o přípravě projektů, dodávce, instalaci a zprovoznění infrastruktur a komunikací nezbytných pro rozšíření pokrytí signálem digitálního pozemního televizního vysílání (DTT) v autonomní oblasti Madrid“, která má být uzavřena řádným zjednodušeným postupem, a to na základě vícero kritérií; spis ECON/000572/2008.

([106]) Strana 3 bod 3: „(…) dodávka, instalace a zprovoznění infrastruktur a komunikací nezbytných pro rozšíření pokrytí signálem digitálního pozemního televizního vysílání (DTT) v autonomní oblasti Madrid, včetně prací souvisejících s provedením příslušných technických projektů, měřením, údržbou, provozem a správou zařízení, s cílem zajistit provoz zavedené infrastruktury, a včetně prací nezbytných k šíření informací, které poskytnou orgány za účelem podpory digitálního pozemního televizního vysílání. (…)“
Strana 9 bod 8: „(…) Upřesní se přenosová síť, která je navrhována pro zajištění pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním, s přihlédnutím k harmonogramu ukončení analogového vysílání a k dostupným rozpočtovým zdrojům. (…)“

([107]) Strana 4 body 2 a 8: „Hlavním cílem, který má být v rámci provedení níže stanovených prací splněn, je rozšíření a pokud možno 100 % zajištění pokrytí digitálním pozemním televizním ysíláním (DTT) pro všechny občany žijící v obcích autonomní oblasti Madrid. Aby byl zajištěn příjem DTT v oblastech pokrytí, měla by být vysílací střediska umístěna takovým způsobem, který bude odpovídat zaměření antén již instalovaných na budovách, tak aby nebyli občané nuceni instalovat nové antény nebo přesměrovat stávající; uchazeči by tedy měli v rámci navrhovaného řešení uvést způsob, jakým bude toto opatření provedeno. (…)“ Strana 12 bod 4: „(…) Subsystém pro lokální příjem/pro lokální vysílání bude navržen podle následujících specifikací (…).“

(187) Výběrová řízení musí být klasifikována nejen podle svého názvu, ale především podle svého obsahu, neboť pouhý název neumožňuje sám o sobě jednoznačně určit, jaký je rozsah daného výběrového řízení.

(188) Státní podpora, která byla poskytnuta na základě výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální, musí být následně navrácena.

6.2.2. **Příjemci státní podpory a navrácení této podpory**

(189) Níže jsou uvedeny jednotlivé kategorie příjemců podpory. Na základě informací, které poskytly španělské orgány, jsou v tabulkách vyjmenovány jednotlivé autonomní oblasti a přibližné kategorie podpory. Vzhledem k tomu, že Španělsko neposkytlo úplné informace o příjemcích, je povinno zařadit příjemce do výše uvedených kategorií a předložit Komisi příslušná odůvodnění. Jak již bylo uvedeno v bodě 138, celý režim je již ze své podstaty diskriminační.

(190) U převážné většiny výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která Komise posuzovala, se mělo za to, že nedodržela zásadu technologické neutrality. Současně však Komise uvedla, že nelze vyloučit, že v některých výjimečných případech mohla být výběrová řízení technologicky neutrální.

Španělské orgány jsou tedy povinny uvést a poskytnout dostatečné důkazy týkající se těch výběrových řízení, která by mohla být z hlediska technologií neutrální, a to na základě podmínek stanovených výše v bodě 186.

(191) Pokud autonomní oblasti vyhlásily výběrová řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální, jak tomu bylo v případě autonomní oblasti Extremadura v uvedeném příkladu, podniky, jimž byla zadána zakázka, jsou přímými příjemci neoprávněné podpory, která musí být navrácena. Částka, která má být navrácena, odpovídá celkové výši finančních prostředků, které získaly podniky, jimž byla zakázka v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí zadána. Z informací, které získala od Španělska, Komise vyvodila, že takováto výběrová řízení vyhlásily (přinejmenším) autonomní oblasti Andalusie, Extremadura, Murcie, La Rioja a Valencie.

Podniky, které jsou povinny navrátit podporu	Navrácení	Poskytnutí podpory	Dotčené autonomní oblasti
Přímí příjemci Podnik (podniky), jemuž (jimž) byla zadána zakázka v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která vyhlásily autonomní oblasti a která nebyla z hlediska technologií neutrální	Celková částka získaná v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální	Převod finančních prostředků příjemci vybranému ve výběrových řízeních	— Andalusie — Extremadura — Murcie — La Rioja — Valencie

(192) V případech, v nichž byla poskytnuta protiprávní podpora na zlepšení pozemní sítě obcím, které vystupovaly jako provozovatelé sítě, jsou tyto obce přímými příjemci podpory. Částka, která má být navrácena, odpovídá celkové výši finančních prostředků, které získaly obce od státních a regionálních orgánů pro účely rozšíření pokrytí jejich sítí. Z informací, které získala od Španělska, Komise vyvodila, že se tento bod týká přinejmenším obcí v autonomních oblastech Andalusie, Kanárské ostrovy, Extremadura a Murcie (seznam není vyčerpávající).

Podniky, které jsou povinny navrátit podporu	Navrácení	Poskytnutí podpory	Dotčené autonomní oblasti
Přímí příjemci Obce vystupující jako provozovatelé sítě	Celková částka získaná od orgánů pro účely rozšíření pokrytí	Převod finančních prostředků příjemci	— Andalusie — Kanárské ostrovy — Extremadura — Murcie

Příklad

Téměř všechna z celkem 143 výběrových řízení, která proběhla v Murcii, vyhlásily obce, přičemž získaly finanční prostředky od regionu a od ministerstva. Tato výběrová řízení spadají do výše uvedené kategorie za předpokladu, že nesplnila pravidlo *de minimis*.

(193) V případech autonomních oblastí, v nichž rozšíření pokrytí sítí provedl veřejný podnik, který působil jakožto provozovatel sítě, je tento podnik považován za přímého příjemce, na něhož se vztahuje povinnost navrácení podpory. Podle zjištění Komise spadají do této kategorie podniky Aragón Telecom, Gestión de Infraestructuras Públicas de Telecomunicaciones del Principado de Asturias, S.A., Multimedia de les Illes Balears S.A., Instituto Tecnológico de Canarias, Sociedad Regional de Cantabria I+D+I (IDICAN), Fundación Centro Tecnológico en Logística Integral de Cantabria (CTL), Promoción de Viviendas, Infraestructuras y Logística, S.A v Kastilii a Leónu (Provilsa), Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal), Obras Publicas y Telecomunicaciones de Navarra, S.A. (Opnatel), Itelazpi S.A., Centre de Telecomunicaciones i Tecnologies de la Informació (CTTI) v Katalánsku a Agencia de Informática y Comunicaciones de la Comunidad de Madrid (AICCM). Částka, která má být navrácena, odpovídá celkové výši finančních prostředků, které byly získány od orgánů pro účely rozšíření.

(194) V těchto případech není nicméně vyloučeno, že určitou část rozšíření provedly samy veřejné podniky a část zadaly provozovatelům sítí prostřednictvím výběrového řízení. V tomto posledně jmenovaném případě byla protiprávní podpora převedena na podniky, které uspěly v těchto výběrových řízeních, a právě tyto podniky jsou ve skutečnosti příjemci podpory, byť pouze nepřímými. Aby se tedy zamezilo dvojímu navrácení podpory, musí být protiprávní podpora vymáhána od skutečných příjemců, to jest a) od veřejného podniku ve výši částky získané pro účely rozšíření pokrytí, od níž se odečtou finanční prostředky převedené provozovatelům sítí na základě výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální, a b) od provozovatelů sítí ve výši částek smluvených na základě výběrového řízení uspořádaného dotčeným veřejným podnikem pro účely rozšíření pokrytí, které nebylo z hlediska technologií neutrální.

Podniky, které jsou povinny navrátit podporu	Navrácení	Poskytnutí podpory	Dotčené autonomní oblasti/dotčené veřejné podniky/přibližná výše částky, kterou získal veřejný podnik pro účely rozšíření pokrytí
Přímí příjemci Veřejný podnik Případně	Celková částka získaná od orgánů pro účely rozšíření pokrytí (od níž se případně odečtou finanční prostředky převedené provozovatelům sítí na základě výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální)	Okamžikem převodu finančních prostředků ze strany orgánů	— Aragón (Aragón Telecom, 9 milionů EUR) — Asturie (Gestión de Infraestructuras Públicas de Telecomunicaciones del Principado de Asturias SA, 14 milionů EUR) — Baleárské ostrovy (Multimedia de Illes Balears SA, 4 miliony EUR) — Kanárské ostrovy (Instituto Tecnológico de Canarias, 3,7 milionu EUR) — Kantábrie (Idican; CTL, 3 miliony EUR) — Kastilie a León (Provilsa, ' 44 milionů EUR) — Katalánsko (CTTI, 52 milionů EUR) — Galicie (Retegal, 17 milionů EUR) — Madrid (AICCM, 3,6 milionu EUR) — Navarra (Opnatel, 7 milionů EUR) — Baskicko (Itelazpi, 10 milionů EUR)
Nepřímí příjemci Podnik (podniky), který vyhrál (které vyhrály) ve výběrových řízeních uspořádaných veřejným podnikem pro účely rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální	Celková částka získaná v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla z hlediska technologií neutrální	Převod finančních prostředků příjemci vybranému ve výběrových řízeních	

Příklad

V případě autonomní oblasti Madrid, kde bylo výběrové řízení vyhlášené veřejným podnikem AICCM uvedeno jako příklad výběrového řízení na rozšíření pokrytí, které nebylo z hlediska technologií neutrální (viz bod 186), musí být částka 3 622 744 EUR poskytnutá podniku Retevisión S.A. v plné výši vymáhána od podniku Retevisión jakožto od podniku, jemuž byla zadána zakázka v rámci výběrového řízení, které nebylo z hlediska technologií neutrální, přičemž tuto částku je třeba odečíst od částky, kterou má navrátit AICCM jakožto veřejný podnik, který je přímým příjemcem podpory ([108]).

(195) Trvající podpora je určena na údržbu a provozování sítí DTT. Příjemci podpory určené na údržbu a provoz jsou provozovatelé těchto sítí. Podpora musí být tedy vymáhána od těchto provozovatelů sítí.

(196) V případech, v nichž různí příjemci získali finanční prostředky, které nepřesáhly prahové hodnoty stanovené v nařízení (ES) č. 1998/, není toto financování považováno za státní podporu, pokud splňuje všechny podmínky stanovené v uvedeném nařízení, a nepodléhá tedy povinnosti navrácení.

(197) Na navrácení podpory vzniká nárok počínaje datem, kdy byl příjemce zvýhodněn, tj. od okamžiku poskytnutí podpory příjemci, a dokud k němu skutečně nedojde, budou z navracené podpory účtovány úroky.

7. **ZÁVĚR**

Komise dospěla k závěru, že Španělské království protiprávně poskytlo podporu určenou provozovatelům platformy pozemního televizního vysílání pro účely pokrytí digitálním pozemním vysíláním ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, čímž porušilo čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tuto podporu, včetně (trvající) podpory určené na provozování a údržbu, musí vrátit provozovatelé platformy jakožto její přímí či nepřímí příjemci. Tato povinnost se týká i obcí, pokud působí jako provozovatelé platformy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Španělsko protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU poskytlo provozovatelům platformy pozemního vysílání pro účely zavedení, údržby a provozování sítě digitálního pozemního televizního vysílání v oblasti II, je neslučitelná s vnitřním trhem, vyjma podpory, která byla poskytnuta v souladu s kritériem technologické neutrality.

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 nepředstavuje podporu, pokud v době svého poskytnutí splňovala podmínky stanovené v nařízení přijatém na základě článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ([109]), jež bylo použitelné v době poskytnutí podpory.

Článek 3

1. Španělsko je povinno vymáhat od provozovatelů digitální pozemní televizní sítě navrácení neslučitelné podpory, která byla poskytnuta v rámci režimu uvedeného v článku 1, bez ohledu na to, zda byli přímými či nepřímými příjemci této podpory.

([108]) Mezi další výběrová řízení, která podle názoru Komise spadají do téže kategorie, patří mimo jiné: dvě výběrová řízení, která vyhlásila Provilsa v březnu 2009 a v nichž uspěly podniky Retevisión SA a Telvent Energía S.A., výběrové řízení SE/CTTI/06/08, které vyhlásila CTTI a v němž uspěla Abertis S.A., výběrové řízení Smlouva o dodávkách pro fáze II a III pro účely rozšíření pokrytí DTT v autonomní oblasti Aragón, které uspořádal v červnu 2009 Aragón Telecom a v němž uspěla Abertis.

([109]) Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

2. Částky, které mají být vráceny, jsou úročeny od data, kdy byly poskytnuty příjemcům, až do dne jejich splacení.

3. Úroky se vypočítají ze složeného základu v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([110]).

4. Ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zruší Španělsko všechny dosud neproplacené platby v rámci režimu podpory uvedeného v článku 1.

Článek 4

1. Vrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1 je okamžité a účinné.

2. Španělsko zaručí, aby toto rozhodnutí bylo vykonáno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

3. Ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Španělsko Komisi následující informace:

a) seznam příjemců, kteří získali podporu v rámci režimu uvedeného v článku 1, rozdělený podle kategorií uvedených v oddíle 6.2, a celkovou částku podpory, kterou získal každý z těchto příjemců v rámci uvedeného režimu;

b) celkovou částku (hlavní pohledávka a úroky), která má být vrácena každým příjemcem;

c) podrobný popis již přijatých a předpokládaných opatření ke splnění tohoto rozhodnutí;

d) dokumenty, kterými doloží, že příjemcům bylo nařízeno vrátit podporu.

4. Španělsko bude Komisi průběžně informovat o postupu vnitrostátních opatření přijatých za účelem vykonání tohoto rozhodnutí až do konečného vrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1. Na žádost Komise předloží okamžitě informace o opatřeních, která byla nebo mají být přijata za účelem vykonání tohoto rozhodnutí. Poskytne také podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemci vrátili.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 19. června 2013.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

([110]) Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

PŘÍLOHA

Veřejné výdaje na zavedení DTT v oblasti II, podle španělských regionů (autonomní oblasti s výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha)

	ROZPOČET (*v EUR*)							
Region (autonomní oblast)	Ministerstvo Přímé dotace (*)	Ministerstvo Úvěry za zvýhodněných podmínek (*)	Regionální finanční prostředky (*)	Místní finanční prostředky (*)	Opakující se náklady (2009–2011) (*)	Celkové finanční prostředky	Celková hodnota uspořádaných výběrových řízení (**)	Veřejné výdaje celkem (***)
ANDALUSIE	4 668 500,00	1 220 690,00	8 712 873,00	491 203,00	2 250 479,00	15 093 266,00	3 678 242,17	15 093 266,00
ARAGÓN	5 900 000,00	8 700 000,00	5 400 000,00	–	5 000 000,00	20 000 000,00	16 281 754,30	20 000 000,00
ASTURIE	–	13 430 787,00	353 535,00	–	2 129 698,00	13 784 322,00	13 784 322,00	13 784 322,00
BALEÁRSKÉ OSTROVY	–	–	913 034,00	–	763 034,00	913 034,00	3 294 429,02	3 294 429,02
KANÁRSKÉ OSTROVY	2 905 766,26	1 130 595,85	1 792 402,57	–	–	5 828 764,68	5 284 331,67	5 828 764,68
KANTÁBRIE	3 229 500,00	3 851 949,80	622 449,00	–	860 850,00	7 703 898,80	6 355 613,68	7 703 898,80
KASTILIE A LEÓN	13 830 850,00	20 316 585,73	10 324 906,71	–	6 716 000,00	37 756 342,44	37 756 342,44	37 756 342,44
KATALÁNSKO	13 838 368,00	26 024 223,00	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	–	39 862 591,00	52 316 794,34	52 316 794,34
CEUTA	54 000,00	91 786,17	10 000,00	–	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	155 786,17	50 000,00	155 786,17
EXTREMADURA	2 238 250,00	7 800 000,00	18 718,00	–	–	10 056 968,00	9 549 379,74	10 056 968,00
GALICIE	6 083 300,00	5 000 000,00	6 003 336,00	–	873 000,00	17 086 636,00	12 644 112,98	17 086 636,00
MADRID	554 200,00	–	3 068 444,00	–	–	3 622 644,00	3 622 744,00	3 622 644,00
MELILLA	254 000,00	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	2 000,00	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	256 000,00	–	256 000,00
MURCIE	135 750,00	–	2 478 700,00	40 188,00	212 371,00	2 654 638,00	2 788 407,32	2 788 407,32

ROZPOČET (*v EUR*)								
Region (autonomní oblast)	Ministerstvo Přímé dotace (*)	Ministerstvo Úvěry za zvýhodněných podmínek (*)	Regionální finanční prostředky (*)	Místní finanční prostředky (*)	Opakující se náklady (2009–2011) (*)	Celkové finanční prostředky	Celková hodnota uspořádaných výběrových řízení (**)	Veřejné výdaje celkem (***)
NAVARRA	316 850,00	–	6 675 028,00	–	4 256 508,39	6 991 878,00	6 991 878,00	6 991 878,00
LA RIOJA	1 229 350,00	3 000 000,00	3 737 425,00	–	944 000,00	7 966 775,00	5 766 775,00	7 966 775,00
BASKICKO	2 487 800,00	–	9 802 703,00	2 425 000,00	1 508 308,00	14 715 503,00	179 000,00	14 715 503,00
VALENCIE	1 822 250,00	13 384 248,94	818 280,30	586 234,17	679 500,00	16 611 013,41	15 412 499,00	16 611 013,41

(*) Částky, které uvedly španělské státní a regionální orgány během řízení.

(**) Výše finančních prostředků převedených podnikům, které uspěly ve výběrových řízeních oznámených Komisi.

(***) Přesnou výši státní podpory lze určit pouze u údajů ze čtyř regionů (vyznačených zelenou barvou), neboť se u nich shoduje i) oznámená výše finančních prostředků poskytnutých orgány a ii) celková výše finančních prostředků, které byly převedeny na základě výběrových řízení oznámených Komisi. Vzhledem k tomu, že je obtížné získat přesné údaje z ostatních regionů, má se za to, že výše státní podpory, která byla poskytnuta v regionu, odpovídá **vyšší** z obou oznámených částek: i) celkové výše finančních prostředků poskytnutých orgány nebo ii) celkové výše finančních prostředků převedených na základě výběrových řízení oznámených Komisi.

Informace o obnosech získané podpory, dlužné podpory a již navrácené podpory

Totožnost příjemce	Celková výše podpory získané na základě režimu (*)	Celková výše dlužné podpory (*) (Hlavní pohledávka)	Celková výše již navrácené podpory (*)	
			Hlavní pohledávka	Úroky z vymáhané částky

(*) *milionů v národní měně*